

தமிழ்நாடு அரசு வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித்துறை

பிரிவு : TNPSC Group I தேர்வு
பாடம் : இந்திய பொருளாதாரம்
பகுதி : வேளாண்மை

காப்புரிமை

தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் குரூப்-1 முதல்நிலை மற்றும் முதன்மை தேர்வுகளுக்கான கானொலி காட்சி பதிவுகள், ஒலிப்பதிவு பாடக்குறிப்புகள், மாதிரி தேர்வு வினாத்தாள்கள் மற்றும் மென்பாடக்குறிப்புகள் ஆகியவை போட்டித் தேர்விற்கு தயாராகும் மாணவ, மாணவிகளுக்கு உதவிடும் வகையில் வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறையால் மென்பொருள் வடிவில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மென்பாடக் குறிப்புகளுக்கான காப்புரிமை வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறையைச் சார்ந்தது என தெரிவிக்கப்படுகிறது.

எந்த ஒரு தனிநபரோ அல்லது தனியார் போட்டித் தேர்வு பயிற்சி மையமோ இம்மென்பாடக் குறிப்புகளை எந்த வகையிலும் மறுபிரதி எடுக்கவோ, மறு ஆக்கம் செய்திடவோ, விற்பனை செய்யும் முயற்சியிலோ ஈடுபடுதல் கூடாது. மீறினால் இந்திய காப்புரிமை சட்டத்தின் கீழ் தண்டிக்கப்பட ஏதுவாகும் என தெரிவிக்கப்படுகிறது. இது முற்றிலும் போட்டித் தேர்வுகளுக்கு தயார் செய்யும் மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படும் கட்டணமில்லா சேவையாகும்.

ஆணையர்,

வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறை

வேளாண்மை

அறிமுகம்

தேசிய வருவாய் மற்றும் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் வேளாண்மையின் பொருளாதார பங்களிப்பு சுதந்திரம் அடைந்ததில் இருந்து, இந்தியாவின் ஒட்டுமொத்த சமூக பொருளாதார துறையிலும் முக்கிய பங்கைக் கொண்டுள்ளது. விவசாயம் முதுகெலும்பாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்திய பொருளாதாரம் தேசிய வருமானத்தில் பெரும் பங்கைக் கொண்டிருப்பதால் பங்குகள் 1950 களின் தொடக்கத்திலிருந்து கணிசமாக குறைந்து விட்டது. சமீபத்திய மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு தரவு விவசாய தொழிலாளர்கள் (விவசாயிகள் மற்றும் வேளாண் தொழிலாளர்கள்) இந்தியாவின் கிட்டத்தட்ட 60 சதவிகித உழழியர்களைக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

மற்ற துறைகளின் வளர்ச்சியும் ஒட்டுமொத்த பொருளாதாரம் வளர்ச்சியும் கணிசமான அளவிற்கு வேளாண் செயல்திறனைப் பொறுத்தது. இதில் அந்நிய செலாவணி வருவாய் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. இந்திய விவசாயத்தின் செயல்திறன் இந்திய பொருளாதாரம் மீது பெரும் விளைவைக் கொண்டுள்ளது.

பசுமைப் புரட்சி பல்வேறு நடவடிக்கைகளுக்கு நன்றி தெரிவித்ததோடு, பல பயிர்கள் கீழ் வெளியீடு, மகசூல் மற்றும் பரப்பளவில் வளர்ச்சியுடன் சுதந்திரமாக இந்தியாவில் விவசாயத்தில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. இன்று இந்தியாவில் பால், பழங்கள், முந்திரி, தேங்காய் மற்றும் தேயிலை உற்பத்தியில் இந்தியா மிகப்பெரிய உற்பத்தியாளராக உள்ளது. இது கோதுமை, காய்கறிகள், சர்க்கரை மற்றும் மீன் ஆகியவற்றில் இரண்டாவது மிகப்பெரிய உற்பத்தியாளர் மற்றும் புகையிலை மற்றும் அரிசி மூன்றாவது பெரிய தயாரிப்பாளர்களாக உள்ளது.

விவசாயத் துறையில் குறைந்த உற்பத்தி காரணமாக சுதந்திர இந்தியாவின் ஆரம்ப கட்டத்தில் இந்தியா கடுமையான உணவு பற்றாக்குறை இருந்தது. பசுமை புரட்சியை அறிமுகப்படுத்திய பின்னர் நிலைமை மாறிவிட்டது. புதிய தொழில்நுட்பத்தின் தழுவல் மூலம் உணவு தானிய பயிர்களுக்கு ஹைக்டேர் மகசூல் அதிகரிப்பதன் மூலம் உணவு தானியங்களின் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதே அதன் இலக்காகும். எதிர்பார்த்தபடி, இது விவசாயத்தில் பயனுள்ள விளைவைக் கொண்டு வந்துள்ளது. அதிக மகசூல் தரக்கூடிய (HYV) அல்லது கலப்பின விதைகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. மேலும் பூச்சிக்கொல்லி உரங்கள் மற்றும் விவசாயிகளுக்கு மற்ற உள்கள்கள் கோதுமை, அரிசிக்கு ஒரு

ஹெக்டேர் விளைச்சல் முன்னேற்றத்திற்கு வழி வகுத்தது. பருத்தி, எண்ணெய் வித்துக்கள், பழங்கள் மற்றும் பால் ஆகியவற்றிற்கு ஹெக்டேர் மகசூல் அதிக அளவில் இந்தியா இப்போது கணிசமான வளர்ச்சியை அடைந்துள்ளது.

மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகள் நிலச் சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் பல்வேறு நிறுவன அமைப்பு போன்ற பல்வேறு கொள்கை முயற்சிகளை ஆரம்பித்தன. ஆனால், இந்தத் துறை இன்னும் ஒரு பெரிய எண்ணிக்கையிலான மக்களை வேலைக்கு அமர்த்தியுள்ளது. வேளாண் உற்பத்தித்திறனை உயர்த்துவதற்கான தொடர்ச்சியான அத்தியாவசிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

இந்தியப் பொருளாதாரத்தில் வேளாண்மையின் பங்கு மற்றும் முக்கியத்துவம் பற்றிய ஆழ்ந்த பகுப்பாய்வை இந்த அலகு நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. பல்வேறு காரணிகளைக் கருத்தில் கொண்டு எதிர்கொள்ளும் சவால்களைத் தடுக்க நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதைப் பற்றி விவாதிக்கிறது.

வேளாண்மை: பங்கு மற்றும் முக்கியத்துவம்

மொத்த தேசிய வருவாயில் வேளாண் பங்கு, இரண்டாம் மற்றும் மூன்றாம் பிரிவுகளின் வளர்ச்சியின் காரணமாக குறைந்து வந்தாலும், விவசாயத்தின் பங்களிப்பு மிக முக்கியமானது. இது 1950-ல் 57 சதவீதத்திலிருந்து 26 சதவீதத்திற்கும் அதிகமாக இருந்தது. இது ஒரு வளர்ந்த நாடு, இன்று, ஏறத்தாழ 60 சதவீத மக்கள் நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ விவசாயத்தை சார்ந்துள்ளனர்.

உழைக்கும் மக்களுக்கு விவசாயத்தில் அதிகமான சுதந்திரம் இருப்பது, நாட்டில் வேளாண் அல்லாத செயல்பாடுகள் இல்லாததை சுட்டிக்காட்டுகிறது. பருத்தி நூல் மற்றும் சர்க்கரை தொழிற்சாலைகள் போன்ற முன்னணி தொழில்களுக்கு வேளாண் துறையே மூலப்பொருட்களை வழங்குகிறது.

அது மட்டுமல்ல, தொழில்துறையில் உள்ள தொழிலாளர்கள், தங்களின் உணவுக்கு விவசாயத்தையே சார்ந்துள்ளனர். பல்வேறு வகையான பொருட்களுக்கான சந்தையை விவசாயமே வழங்குகிறது.

தேயிலை, காபி, மசாலா மற்றும் புகையிலை போன்ற பல்வேறு விவசாய பொருட்கள், நமது முக்கிய ஏற்றுமதி பொருட்களாகும். இது, மொத்த ஏற்றுமதியில் ஏறத்தாழ 15 சதவீதம். எனவே, வெளிநாடுகளில் இருந்து இயந்திரங்களை வாங்குவதற்கான அந்நியச் செலாவணியை விவசாயமே வழங்குகிறது.

இது தொகை செலுத்துதலில் சமநிலையை பராமரிக்கிறது நம் நாட்டை தன்னிறைவு அடைகிறது. மூன்றாம் தரப்பு துறை வங்கிகள் மற்றும் கிடங்கு போன்ற தொழில்களுக்கும், விவசாயம் உதவிகரமாக உள்ளது. உள்நாட்டு வர்த்தகம் பெரும்பாலும் விவசாய உற்பத்திகளிலேயே

மேற்கொள்ளப்படுகிறது. உதாரணமாக, வேளாண் பொருட்களை மொத்தமாக கொண்டு செல்வதால், போக்குவரத்து துறைகளுக்கான வர்த்தகம் நடக்கிறது.

நில வருவாய், பாசன கட்டணங்கள், விவசாய வருமான வரி ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் மாநில அரசாங்கங்கள் தங்கள் வருவாயில் ஒரு பெரும் பகுதியைப் பெறுகின்றன. வேளாண் உற்பத்தியில் ஏற்றுமதி வரிகளில் இருந்து மத்திய அரசு வருவாயை ஈட்டுகிறது.

அத்துடன், விவசாய வருமான வரிகளை சுமத்துவதன் மூலம், கணிசமான வருவாயை அரசால் அதிகரிக்க முடியும். எனினும், அரசியல் காரணங்களால் இது சாத்தியமற்ற ஒன்றாகும்.

நமது விவசாயம் நாட்டிற்கு புகழைத் தேடித்தந்தது. தேயிலை மற்றும் நிலக்கடலை உற்பத்தியில் இந்தியாவில் உலகின் முதல் இடத்தில் உள்ளது. உள்நாட்டு வர்த்தகத்தில் விவசாயம் முக்கிய பங்கை வகிக்கிறது. நமது மக்கள் தொகையில் 90 சதவீதம் பேர், உணவு, தேநீர் மற்றும் பால் போன்ற பொருட்களை வாங்குவதற்காக, தங்களின் வருவாயில் 60 சதவீதத்தை செலவிடுவதே இதற்கு காரணமாகும்.

விவசாயம் என்பது ஒருவகை வாழ்க்கை வழி மற்றும் மக்களின் ஒரேயொரு முக்கியமான வாழ்வாதாரமாகவும் உள்ளது. பல ஆண்டுகளாக விவசாயக் கொள்கைகளில் இந்தியா கவனம் செலுத்துகிறது. உணவு தானிய உற்பத்தியில் தன்னிறைவு, தன்னம்பிக்கையை கொண்டுள்ளது. இத்துறையில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. உணவு தானியங்களின் உற்பத்தி 1951-52 ஆம் ஆண்டில் 52 மில்லியன் டன் என்பது, 2011-11 ஆம் ஆண்டில் 244.78 மில்லியன் டன்களாக அதிகரித்தது.

வேளாண் துறையில் சீர்திருத்தங்களின் தாக்கம்

பொருளாதார சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளின் தொடக்கத்திலிருந்தே, இந்தியப் பொருளாதாரம், தொழில்துறை மற்றும் சேவைத்துறைகளில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சியை அடைந்துள்ளது. இருந்தாலும், இவ்வளர்ச்சி வேளாண்துறை வளர்ச்சியைத் தடை செய்தது. (1984 - 85 ல் 3.62 சதவீதமாக இருந்த வளர்ச்சி, 1995-96 முதல் 2004-05 வரை 1.97 சதவீதமாகக் குறைந்தது) வேளாண்துறையில் விளைச்சல் மற்றும் உற்பத்தித் திறனில் ஒரு பெரிய இடைவெளியைப் பதிவு செய்துள்ளது. இதனால் பணப்பயிர்ப் பயிரிடுதலுக்கு விவசாயிகள் இடம் பெயர்ந்தனர். மேலும், கடன் சூழல்களால் பல்வேறு விவசாயக் குடும்பங்கள் வறுமைக்கும், தற்கொலை போன்ற கொடூர முடிவுகளைக் கையிலெடுக்கும் நிலைக்கும் தள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

நிலச் சீர்திருத்தங்கள்

அறிமுகம்

நிலம் ஒரு முக்கிய செல்வமாக எப்போதும் கருதப்படுகிறது. அரிசி, கோதுமை போன்ற வேளாண் பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதன் மூலம் செல்வம் ஈட்டித் தருவதோடு தொழிலாளர்கள் மற்றும் குத்தகை விவசாயிகள் ஆகியோரை அதிகாரம் செய்வதற்கான கருவியாகவும் நிலம் பயன்படுத்தப்பட்டு

வந்தது. இதனை கட்டுப்படுத்தும் விதமாக காலனிய ஆட்சியின்போதே நிரந்தர குடியிருப்புச் சட்டம், நில ஒழுங்குமுறை சட்டம் போன்றவைகள் அன்றைய பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளரால் கொண்டுவரப்பட்ட போதிலும் நில உடமையாளர்க்கும், குத்தகை விவசாயிகளுக்கும் இடையேயான மோதல்கள் தொடர்ந்தவாரே இருந்தன. விடுதலைக்குப் பின்னரும் கூட இந்த மோதல்கள் தொடர்ந்தன. விடுதலை இந்தியாவில் இது ஒரு சிக்கலான பிரச்சனையாக எழுந்ததை தொடர்ந்து நில உடமையாளர்கள், குத்தகை விவசாயிகள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள், உழவர்கள் ஆகியோர்களுக்கான மோதல்களைத் தவிர்த்து ஒரு உடன்பாடு கொண்டு வருவதற்கான தீவிரமான முயற்சிகள் விடுதலை இந்தியாவில் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

நாடு விடுதலை அடைந்த போது, நிலம் ஒரு சில கைகளில் மட்டும் குவிந்து இருந்தது. இதுவே, நிலமற்ற விவசாயிகள் மற்றும் தொழிலாளர்கள் சுரண்டப்படுவதற்கு விட்டுச் சென்றது. இதனால் கிராமப்புற வாழ்க்கையில் சமூக-பொருளாதார சமத்துவமின்மை அதிகரித்தது. இந்தியா விடுதலை அடைந்த தருணத்தில் நாட்டில் பல இடங்களில் தெலங்கானா, திருவிதாங்கூர், ஒருங்கிணைந்த தஞ்சை மாவட்டங்கள்) விவசாயப் போராட்டங்கள் வெடித்தன. இத்தருணத்தில் நில உடமையாளர்கள் தங்களிடம் அதிகமாக உள்ள உபரி நிலங்களை தானமாக வழங்கும் பூமிதான இயக்கத்தினை வினோபா பாவே தொடங்கினார். அரசும் தேவையான சட்டங்களை இயற்றியது.

இவ்வாறு பெறப்பட்ட உபரி நிலங்கள் நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு வழங்கப்பட்டன. ஏழை விவசாயிகளுக்கு உதவும் வகையில் சர்வோதயா இயக்கம் கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைத்து வலுப்படுத்தின. தமிழ்நாட்டில் கிராமப்புற மக்கள் மத்தியில் பூமிதான இயக்கமும் சர்வோதயா இயக்கமும் வலுப்பெற ஜெகன்நாதன், கிருஷ்ணம்மாள் தம்பதியர் அரும்பாடுப்பட்டனர். நிலம் சமமாக பிரித்து வழங்கப்பட வேண்டும் என்பது தான் சுதந்திர இந்தியாவில் கவனம் பெற்ற முதல் பிரச்சனையாக அமைந்தது. 1950-60 களில் நில உச்சவரம்பிற்கான சட்டங்கள் பல்வேறு மாநிலங்களில் இயற்றப்பட்டன. மத்திய அரசும் தீவிர முயற்சிகளில் ஈடுபட்டது.

புதிய இந்தியாவிடமிருந்து கொள்கைகளை உருவாக்குவதில் ஈடுபட்ட தலைவர்களில் நாட்டில் வறுமை ஒழிப்பு, பொருளாதார சமத்துவம், தன்னிறைவு ஆகியவற்றை எட்ட விவசாய உற்பத்தியை பெரிதும் அதிகரிக்கச் செய்யும் நடவடிக்கைகளில் கவனம் செலுத்தினர். இதன்மூலம் பொருளாதார வளர்ச்சியில் சமநிலையை எட்ட முடியும் என்று நம்பினர்.

புதிய அரசமைப்பில் அந்தந்த மாநிலங்களே தமக்கான நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டங்களை உருவாக்கி கொள்ளும் அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளது. விவசாயிகள் மத்தியில் நிலவும் வறுமை, ஏழை-பணக்கார ஏற்றத்தாழ்வு, ஆகியவற்றிற்கு முடிவு கண்டு சமூக-பொருளாதார சமத்துவத்தை உருவாக்குவதற்கு உரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள அரசு கொள்கைக்கான வழிகாட்டு நெறிகள் அரசுக்கு அதிகாரம் அளிக்க வழிவகை செய்துள்ளது. மேலாதிக்கமாக 1976 இல் இந்திய அரசமைப்பு முகப்புரையில் சமதர்மம் என்ற சொல் சேர்க்கப்பட்டது. இருந்தபோதிலும் நடைமுறையில் நிலச்சீர்திருத்தத்தை நடைமுறைப்படுத்தவதை மாநிலங்கள் மத்தியில் குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடுகள் காணப்படுகிறது.

நிலச்சீர்திருத்தங்கள் பொருத்தவரை நான்கு பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தப்பட முடியும்.

முதல் பிரிவு குத்தகை விவசாய முறை தொடர்பான சட்டங்களை இயற்றுவதாகும். இச் சட்டங்கள் மூலமாக குத்தகை விவசாய ஒப்பந்தங்கள் முறைப்படுத்தப்பட்டன. ஒப்பந்த விதிமுறைகளை வரையறைப்படுத்துவது விளைச்சலில் உரிய பங்கினை உறுதிப்படுத்தலின் குத்தகை ரத்து மற்றும் மாற்றம் போன்ற நடவடிக்கைகளை தடைவிதிப்பது போன்ற குத்தகை சட்ட சீர்திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன.

இரண்டாவது, இடைத்தரகர்களை தடைசெய்யும் நிலச்சீர்திருத்த சட்டங்கள் ஆகும். காலனி ஆட்சியில் ஜமீன்தாரர்களின் கீழ் பணியாற்றிய இந்த இடைத்தரகர்கள் குத்தகை வாரம் வசூலிக்கும் போது அரசுக்கு அளிக்க வேண்டியதைவிட மிக அதிகமான பங்கினை எடுத்துக்கொண்டு உபரியை தமக்காக வைத்து கொண்டனர். இந்த இடைத்தரகர்முறை பெரும்பாலும் அனைத்து மாநிலங்களிலும் 1958-க்கு முன்னதாகவே தடை செய்யப்பட்டு விட்டது.

மூன்றாவது, நிலச்சீர்திருத்த சட்டங்கள் ஒருவர் எவ்வளவு நிலத்தை உரிமையாக வைத்துக் கொள்ளலாம் என்பதை வரையறை செய்வதாகும். இதன்மூலம் உபரி நிலங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு மறுபங்கீடு செய்யப்பட்டது.

நான்காவது, பிரிவு நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் நாம் மாறுபட்ட நிலங்களை வைத்திருப்பது தொடர்பானதாகும். இவ்வாறான நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் வேளாண்மையில் அதிக விளைச்சல் பெறுவதையும் வறுமை குறைப்பையும் நோக்கமாக கொண்டவையாகும்.

விடுதலைக்கு பிறகான நிலச் சீர்திருத்தங்கள்

இந்திய வேளாண்மைத் துறையில் காணப்பட்ட தனிப்பட்ட அம்சங்கள் என்னவெனில் பொருளாதார வளர்ச்சியை கொண்டுவருவதுடன் சமூக நீதியை வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதாகும். இதையொட்டியே விடுதலைக்கு பிறகு ஒருங்கிணைந்த நிலச்சீர்திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன. இதற்கு முன்னர் நிலவிய நிலத்தகராறுகள் மோதல்கள் ஆகியவற்றை கணக்கில் கொண்டு இந்த சீர்திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன.

நிலச் சீர்திருத்தங்களின் நோக்கங்கள்

- ஜமீன்தாரி முறை ஒழிப்பு, இடைத்தரகர் முறை ஒழிப்பு
- நில உச்ச வரம்பு கொண்டு வருதல்
- குத்தகை விவசாயிகள், உழவர்கள், விவசாய தொழிலாளர்கள் பாதுகாப்பு
- விவசாய சமுதாயங்கள் இடையே கூட்டுறவு

(அ) இடைத்தரகர் முறை ஒழிப்பு

நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டங்களின் முதன்மை நோக்கங்களில் ஒன்று வேளாண் விளைச்சலைப் பகிர்வதில் காணப்பட்ட முரண்பாடுகளுக்கு காரணமான இடைத்தரகர்கள் எனப்படும் ஜமீன்தாரர்கள்,

ஜாகிர்தார்கள் போன்றோரை அகற்றுவதாகும். இதன் மூலம் உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்னும் முறை கொண்டு வரப்பட்டது. ஜமீன்தாரர்முறை ஒழிப்பு மற்ற மாநிலங்களைவிட உத்திரப்பிரதேசம், மத்தியப் பிரதேசம் போன்ற மாநிலங்களில் தற்காலிகமாகவாவது அமல்படுத்துவது எளிதாக அமைந்தது. அங்கு பத்திரப்பதிவுகள் முறை மற்றும் நிர்வாக இயந்திரம் ஏற்கனவே இருந்தது காரணமாகும்.

(ஆ) நில உச்ச வரம்பு

நில உடமை மற்றும் பயன்பாட்டில் சமத்துவத்தை எட்டும் வகையில் நில உடமைக்கு உச்சவரம்பு விதிக்கும் உச்சவரம்பு சட்டங்கள் அனைத்து மாநிலங்களிலும் கொண்டு வரப்பட்டன. இதன்மூலம் எதிர்காலத்தில் நிலம் பிரிக்கப்படுவதும் தவிர்க்கப்பட்டது. இருந்தபோதும், அளவுகள் நிர்ணயிப்பது, உடமை மாற்றங்கள், விதிவிலக்குகள் ஆகியன குறித்த சட்டங்கள் மாநிலத்திற்கு மாநிலம் வேறுபட்டன. அசாம், ஜம்மு காஷ்மீர், மேற்கு வங்காளம் ஆகிய மாநிலங்களில் நிலஉச்சவரம்பு முறையே 50 ஏக்கர், 22.75 ஏக்கர், 25 ஏக்கர் என ஒரே சீராக அமைந்தது. ஆனாலும் மாநிலங்களுக்குள் நிலவிய இந்த வேறுபாடுகள் காரணமாக இது ஒரு அரசியல் பிரச்சனையாக மாறியது. இதனால் இந்த நில உச்சவரம்பு சட்டங்கள் முறையாக அமல்படுத்த இயலவில்லை.

(இ) குத்தகை வாரம் ஒழுங்குபடுத்துதல்

விவசாய குத்தகை மற்றும் தொழிலாளர் தொடர்பான அம்சங்களை சீர்படுத்தவும், நெறிமுறைப்படுத்தவும் மூன்றாவது முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. கடுமையான குத்தகை நிபந்தனைகள் காரணமாகவும் குறைவான கூலி காரணமாகவும் வேளாண்மை தொழிலில் காணப்பட்ட ஏற்றத் தாழ்வுகள் குறித்து வேளாண்மை தொழிலில் நிலவிய சுரண்டலை தடுக்கும் நோக்கத்துடன் காங்கிரசு அரசு மத்திய-மாநில அரசுகளில் விவசாயக் கொள்கை கொண்டு வந்தது. விவசாய பிரிவினர் அனைவருக்கும் வாய்ப்புகள் வழங்கும் நோக்கில் கொண்டுவரப்பட்ட இச்சட்டங்களுக்கான வழிகாட்டு நெறிமுறைகள் திட்ட ஆணையத்தால் பரிந்துரைக்கப்பட்டு அமல்படுத்தப்பட்டன. அவற்றுள் குத்தகை வார விதிமுறைகள், குத்தகை பாதுகாப்பு, குத்தகைத்தாரர்களின் நில உரிமை பாதுகாப்பு ஆகியன முக்கிய அம்சங்களாகும்.

(ஈ) குத்தகை வாரம் ஒழுங்குபடுத்துதல்

நான்காவது முயற்சியாக, விவசாய நிலங்களை குத்தகைக்கு எடுத்து அனைவரும் இணைந்து பயிரிட்டு குத்தகை வாரம் மற்றும் செலவீனங்கள் போக விளைச்சலில் கிடைப்பதை சமமாகப் பகிர்ந்து கொள்ளும் கூட்டுறவு விவசாயமுறை கொண்டு வரப்பட்டது.

1960-களின் இறுதிவரை 1.88 இலட்சம் உறுப்பினர்களுடன் 7,294 கூட்டுறவு விவசாய சங்கங்கள் இயங்கின. இவற்றின் கீழ் 3.93 இலட்சம் ஹெக்டர் பயிரிடப்பட்டது. இருந்தபோதும், இவற்றின் பெரும்பாலான கூட்டுறவு சங்கங்கள் செயலிழந்து விட்டன. சில சங்கங்கள் மட்டும் அரசு மானியத்தை பெறுவதற்காக பெயரளவில் இயங்குகின்றன. அதுவும் பழைய முறையில் விவசாயம்

செய்கின்றனர். இதில் நிலங்களில் கூட்டு நடவடிக்கையோ வளங்கள் திரட்சியோ இருப்பதில்லை. பல மாநிலங்களில் நிலச்சீர்திருத்தங்கள் நீர்த்துப்போவதற்கு இவை வழிவகுத்தன.

கூட்டுறவு விவசாயம்

நான்காவது முயற்சியாக, விவசாய நிலங்களை குத்தகைக்கு எடுத்து அனைவரும் இணைந்து பயிரிட்டு குத்தகை வாரம் மற்றும் செலவீனங்கள் போக விளைச்சலில் கிடைப்பதை சமமாகப் பகிர்ந்து கொள்ளும் கூட்டுறவு விவசாயமுறை கொண்டு வரப்பட்டது.

1960-களின் இறுதிவரை 1.88 இலட்சம் உறுப்பினர்களுடன் 7,294 கூட்டுறவு விவசாய சங்கங்கள் இயங்கின. இவற்றின் கீழ் 3.93 இலட்சம் ஹெக்டர் நிலங்களில் பயிரிடப்பட்டன. இருந்தபோதும், இவற்றின் பெரும்பாலான கூட்டுறவு சங்கங்கள் செயலிழந்துவிட்டன.

சில சங்கங்கள் மட்டும் அரசு மானியத்தை பெறுவதற்காக பெயரளவில் இயங்குகின்றன. அதுவும் பழைய முறையில் விவசாயம் செய்கின்றனர். இதில் நிலங்களில் கூட்டு நடவடிக்கையோ வளங்கள் திரட்சியோ இருப்பதில்லை. பல மாநிலங்களில் நிலச்சீர்திருத்தங்கள் நீர்த்துப்போவதற்கு இவை வழிவகுத்தன.

நிலச்சட்டம்: (2013)

உள்கட்டமைப்பு உள்ளிட்ட அரசு மற்றும் தனியார் திட்டங்களுக்கு நிலம் தேவைப்படும்போது அந்நிலங்களை வைத்திருப்போரிடமிருந்து கையகப்படுத்துவதற்குமாக மத்திய அரசு சட்டங்களில் திருத்தம் (2013) கொண்டு வந்தது. இது நிலச்சட்டம் என அழைக்கப்படுகிறது.

- i. நிலம் கையகப்படுத்தும்போது வெளிப்படைத்தன்மை, நியாயமான இழப்பீடு பெறும் உரிமை மற்றும் மறுக்குடியிருப்பு (திருத்தம்) சட்டம் 2015. இது 2013 சட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட திருத்தமாகும் (LARR Act, 2013).
- ii. இச்சட்டம் நிலப்பயன்பாட்டில் ஐந்து வகைமைகளை உருவாக்கியது. (1) பாதுகாப்பு, (2) ஊரக உள்கட்டமைப்பு, (3) எளிய மக்கள் வீட்டு வசதித் திட்டங்கள் (affordable housing), (4) தொழிற்சாலைத் தொகுப்பு, (5) அரசு, தனியார் பங்கேற்புடனான உள்கட்டமைப்புத் திட்டங்கள் (Public Private Partnership) மத்திய அரசு நிலங்களில்
- iii. இந்த ஐந்து வகைமை பிரிவுகளும் 2013 சட்டத்திலிருந்து விலக்கு (LARR Act, 2013) அளிக்கப்பட்டன. அதாவது, 2013 சட்டத்தின்படி தனியார் நிலங்களுக்கு நிலம் கையகப்படுத்த அந்நிலத்தின் உரிமையாளர்களில் 80 விழுக்காடு உரிமையாளர்களின் ஒப்புதல் பெறுவது, அரசு தனியார் பங்களிப்புத் திட்டங்களில் 70 விழுக்காடு நில உரிமையாளர்களின் ஒப்புதல் (Public Private Partnership) பெறுவது கட்டாயமாக்கப்பட்டிருந்தது. முன்சூறிய ஐந்து பிரிவுகளுக்கும் இந்த நிபந்தனை விலக்கப்படுகிறது.
- iv. பல்போக நிலங்களை கையகப்படுத்துவதற்கு நிலச்சட்டம் 2013 விதித்திருந்த நிபந்தனைகளிலிருந்து முன்சூறிய ஐந்து பிரிவுகளுக்கு இச்சட்டம் விலக்கு அளிப்பதுடன்

இத்திட்டங்களால் ஏற்படும் சமூகப் பாதிப்புகளை மதிப்பிடுவதற்கான சமூக பாதுகாப்பு மதிப்பீட்டாய்வு செய்யப்பட வேண்டும் என்ற நிபந்தனைகளிலிருந்தும் விலக்கு அளிக்கப்படுகிறது. (LARR Act, 2013).

- v. தேசிய நெடுஞ்சாலைகள் சட்டம், இரயில்வே சட்டம் போன்ற இதர சட்டங்களின் கீழ் இழப்பீடு, புனர்வாழ்வு, மறுக்குடியிருப்பு வழங்குவது தொடர்பான பிரிவுகளும் இச்சட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டன. (LARR Act).
- vi. நிலச்சட்டம் 2013 இன் கீழ் குறிப்பிட்டுள்ளபடி தனியார் நிறுவனங்களுக்கான நில கையகப்படுத்தல் பிரிவில் (LARR Act, 2013) மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தியது. இதன்படி தனியார் பிரிவின் கீழ் கம்பெனிகள், குழும நிறுவனங்கள் இலாப நோக்கற்ற அமைப்புகள் ஆகியனவற்றையும் சேர்க்க முடியும்.

சுதந்திரத்திற்கு முன் மூன்று விதமான நில உடைமை முறைகள் இருந்தன. அவை ஜமீன்தாரி முறை மஹல்வாரி முறை மற்றும் இரயத்துவாரி முறை ஆகும்.

ஜமீன்தாரி முறை அல்லது நிலச்சுவான்தாரா முறை

லார்டு காரன் வாலிஸ் 1793-ல் நிரந்தர சொத்துரிமைச் சட்டத்தை அறிமுகப்படுத்திய பிறகு ஜமீன்தாரி முறையை ஆங்கிலக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி உருவாக்கியது. இம்முறையில் நிலச்சுவான்தாரர்களும், ஜமீன்தாரர்களும் நிலத்தின் சொந்தக்காரர்களாக அறிவிக்கப்பட்டு நில வருவாயை அரசுக்குச் செலுத்த வேண்டிய முழுப்பொறுப்பும் அவர்களிடமே வழங்கப்பட்டது. வசூலிக்கப்பட்ட நிலவருவாயில் 11-ல் 10-பங்கு அரசுக்குச் செலுத்தப்பட வேண்டும் என்றும் மீதத் தொகை ஜமீன்தாரர்களுக்கான ஊதியமாகவும் அறிவிக்கப்பட்டது.

மஹல்வாரி முறை அல்லது இனவாரி முறை

இம்முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு பின்னர் மத்தியபிரதேசம் மற்றும் பஞ்சாபிற்கும் விரிவுபடுத்தப்பட்டது. இம்முறையில் கிராமமக்களாலான குழுவினர் நிலச் சொந்தக்காரர்களாக இருந்து நிர்வாகம் செய்தனர். அக்குழுவினர் நிலத்தை விவசாயிகளிடம் பிரித்துக் கொடுத்து அவர்களிடமிருந்து வருவாயைப் பெற்று அரசுக்குச் செலுத்தினர்.

இரயத்துவாரி முறை அல்லது சொந்த சாகுபடி முறை

இம்முறை முதன்முதலில் தமிழ்நாட்டில் அறிமுகம் செய்யப்பட்டு பின்னர் மகாராஷ்டிரா, குஜராத், அஸ்ஸாம், கூர்க், கிழக்கு பஞ்சாப் மற்றும் மத்திய பிரதேசம் ஆகிய இடங்களுக்கு விரிவுபடுத்தப்பட்டது. இம்முறையில் நிலத்தைச் சொந்தம் கொண்டாடும் உரிமை மற்றும் நிலத்திற்கான கட்டுப்பாடு நில உரிமையாளரிடமே இருந்தது. உரிமையாளர்களிடம் நேரடியான உறவு இருந்தது. சுதந்திரத்திற்கு முன்னர் இம்முறை குறைந்த அடக்குமுறை உடையதாக இருந்தது.

தஞ்சை பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம், 1952

நாடு விடுதலையடைந்த போது அன்றைய ஒருங்கிணைந்த தஞ்சை பகுதியில் நில உடமைத்துவ பண்ணையடிமை நிலவியதால் பாதிக்கப்பட்ட சிறு குத்தகை விவசாயிகள் விவசாயத் தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்க பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம், 1952 நிறைவேற்றப்பட்டு பாதுகாப்பு வழங்கப்பட்டது. இச்சட்டம் காலத்தின் தேவைக்கேற்ப தமிழகம் முழுவதும் விரிவுபடுத்தப்பட்டது. இதன் மூலம் சிறு குத்தகை விவசாயிகள் தங்கள் விளைச்சலில் நியாயமான பங்கினைப் பெறுகிறார். அவ்வாறு குத்தகை விவசாயிகளுக்கு விளைச்சலில் நியாயமான பங்கினை வழங்காதவர்களிடம் இருந்து நிலம் பெறப்பட்டு உழவருக்கே நிலம் சொந்தம் எனும் அடிப்படையில் வழங்கப்பட்டது. வேளாண் தொழில்களில் ஈடுபடும் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு, அவ்வப்போது உயர்த்தப்படுகிறது. இதேபோல நில உச்சவரம்புச் சட்டம், 1961 நிறைவேற்றப்பட்டு அவ்வப்போது காலத்தின் தேவைக்கேற்ப விரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் அனுமதிக்கப்பட்ட அளவுக்கு அதிகமாக நிலம் வைத்திருப்பவர்களிடம் இருந்து நிலம் பெறப்பட்டு நிலமற்ற விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்பட்டது.

இந்திய கூட்டுறவுச் சட்டம் 1904

இந்திய கூட்டுறவுச் சட்டம் 1904 இல் இயற்றப்பட்டதன் அடிப்படையில் அன்றைய சென்னை மாகாண கூட்டுறவுச் சட்டம் 1932 ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்டது. விடுதலை பெற்றபின் இச்சட்டம் காலப்போக்கில் மேலும் பலப்படுத்தப்பட்டது. கூட்டுறவு வங்கிகள், நிலவள வங்கிகள், கூட்டுறவு சங்கங்கள் என மூன்று வழிகளில் கூட்டுறவு அமைப்புகள் இயங்குகின்றன. வேளாண் தொழில்கள் மட்டுமல்லாமல் கைத்தறி நெசவு, பட்டு நெசவு, மண்பாண்டம் செய்தல் போன்ற பல கைவினைத் தொழில்களுக்கும் கூட்டுறவு அமைப்புகள் இயங்குகின்றன. இவ்வாறு தமிழ்நாட்டில் 10,000 - க்கும் அதிகமான கூட்டுறவு அமைப்புகள் இயங்குகின்றன.

புதுமையான வேளாண்மை முயற்சிகள்

பசுமை முயற்சிகள்

இன்று உலகளவில் அதிக நிறுவனங்கள், வர்த்தக அமைப்புகள் மற்றும் மக்கள் நீடித்த நிலையான மேம்பாட்டிற்காகவும் சூழல்நட்பு வாழ்க்கை முறைகளையும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டுள்ளன. வாழ்க்கைக்கு ஆதாரமான பூமியைப் பாதுகாப்பதில் உறுதி கொண்டுள்ளனர்.

எனவே அரசியல் மூலமாகவும் குடிமக்கள் செயல்பட்டாலும் நுகர்வோர் அழுத்தத்தாலும் நாம் மாற்றத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும். அமைதியான முறையில் நேரடி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதன் மூலம் பூமியைப் பாதுகாப்பதோடு பசுமையான அமைதியான எதிர்காலத்திற்கும் தீர்வு காண வேண்டும். புவி வெப்பமயமாதல் உலகளாவிய பிரச்சனை என்பதால் மாசுபடுத்திய வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள் மாசுக்கட்டுப்பாட்டு முயற்சிகளுக்கான செலவினை ஏற்க வேண்டும்.

இயற்கை பண்ணை முறை (Organic Farming)

இயற்கைப் பண்ணை முறை என்பது கால்நடை சாணம், இயற்கைக் கழிவுகள் ஆகியவற்றை உரமாகவும் பயிர்ப் பூச்சி மருந்துகளைப் பயன்படுத்தியும் பருப்பு வகைகள் போன்றவற்றைப் பயிரிட்டு பயிர்ச் சுழற்சி முறையையும் பயன்படுத்தி செய்யப்படும் வேளாண்மையாகும். இதில் ரசாயன உரங்களும் பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகளும் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை.

இயற்கை இடுபொருட்கள் நுண்ணுயிரிகளை வளர்த்து நிலத்தின் செழிப்புத் தன்மையை அதிகப்படுத்துகின்றது. விவசாய சூழல் அமைப்பில் உள்ள நிலத்தின் தன்மை, பயிர்கள், கால்நடைகள் மற்றும் மக்களைக் கருத்தில் கொண்டு உத்தம அளவு உற்பத்தி செய்யும் உள்ளடக்கிய அமைப்பு முறையே இயற்கைப் பண்ணைகளாகும். நீடித்த நிலைத்த சுற்றுச்சூழலோடு இணைந்த அமைப்புக்களை உருவாக்குவதே இயற்கை உற்பத்தியின் முக்கிய குறிக்கோளாகும். இயற்கைப் பண்ணையின் பொதுவான கொள்கைகள் பின்வருமாறு:

- i. சுற்றுச்சூழலை பாதுகாத்தல், மண் அரிப்பைக் கட்டுப்படுத்துதல், மண்வளக்குறைவைத் தடுத்தல், உயிரியல் உற்பத்தியை உத்தமப்படுத்துதல் மற்றும் சிறந்த உடல்நலத்தை ஊக்குவித்தல்.
- ii. மண்ணுக்குள் உயிரியல் நடவடிக்கைகளை மேம்படுத்தி மண்ணின் வளத்தன்மையை நீண்ட காலத்திற்கு நிலைத்திருக்கச் செய்தல்.
- iii. அமைப்புக்குள் உயிரியல் மாற்றங்களை நிலைத்திருக்கச் செய்தல்.
- iv. நிறுவனத்தின் பொருட்களையும், வளத்தையும் அதிக அளவு மறுசுழற்சிக்கு உட்படுத்துதல்.
- v. கால்நடைகளை நன்கு பராமரித்து அவற்றின் நலத்தை மேம்படையச் செய்தல்.
- vi. எல்லா உற்பத்தி நிலைகளிலும் இயற்கை நேர்மையையும் முக்கிய பண்புகளையும் கடைப்பிடித்து கையாள்வதிலும் பதப்படுத்துதலிலும் கவனமாக இருந்து இயற்கைப் பொருட்களை தயாரிக்க வேண்டும்
- vii. அப்பகுதியிலுள்ள அமைப்பு சார்ந்த விவசாய முறைகளிலுள்ள மறுசுழற்சி செய்யும் வளங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

உவர் நிலம் (Alkali Soil)

பாசன வசதி பெற்ற நிலங்கள் மற்றும் வறண்ட பகுதிகளில் உள்ள கிட்டத்தட்ட 50 சதவீத நிலங்களில் ஓரளவு உவர் பிரச்சனை உள்ளது. பயிரின் வேர்ப்பகுதிகளில் அதிக அளவு உப்பு / அமிலம் படிந்து நிலத்தின் உற்பத்தித் திறனை பகுதியாகவோ அல்லது முழு அளவாகவோ பாதிக்கின்றது. இத்தகைய நிலங்கள் பிரச்சனை (உவர், உப்பு மற்றும் அமிலம்) நிலங்கள் எனப்படுகின்றது. இத்தகைய நிலங்கள் பாசனவசதி பெறாத வறண்ட நிலங்களில் காணப்படுகின்றது.

இத்தகைய உவர் நிலங்கள் பெரும்பாலும் பஞ்சாப், ஹரியானா, உத்திரப் பிரதேசம் ஆகிய மாநிலங்கள் உள்ளடங்கிய இந்து காங்கைச் சமவெளிகளில் காணப்படுகின்றது. சத்தீஸ்கார், ராஜஸ்தான், ஆந்திரப்பிரதேசம், குஜராத், மஹாராஷ்டிரா, கர்நாடகா, மத்தியப் பிரதேசம் மற்றும் தமிழ்நாடு ஆகிய மாநிலங்களில் ஒருசில பகுதிகளிலும் காணப்படுகின்றது.

விதைப் பந்து (Seed Ball)

ஒரு விதை மண்ணால் மூடி வைக்கப்படுகிறது. அந்த மண் உரம் கலந்த களிமண்ணாகும். பிறகு உலர்த்தப்படுகிறது. பின்பு எங்கு வேண்டுமோ அங்கு அதனை விதைக்கலாம். இவ்வாறு செய்யும் போது, அந்த விதை முன்பே நடப்பட்டுவிட்டது என்றே பொருள். மரங்கள் நடுவதற்கு விதைப்பந்து முறை எளிதான, நீடித்து நிலைக்கும் வழியாகும். ஏனெனில் மழை விழுந்தபின் விதைகள் விதைப்பது கடினமான முறையாகும்.

வேளாண் விலைக் கொள்கை (Agricultural Price Policy)

- வேளாண்மை பொருட்களில் விலையை நிர்ணயித்தல், ஒழுங்குபடுத்துதல் மற்றும் கட்டுப்படுத்துதல் ஆகிய கொள்கைக்கு வேளாண் விலைக் கொள்கை என்று பெயர்.

அரசின் விலைக் கொள்கைகள் (Price Policies of the Govt)

1. குறைந்த ஆதரவு விலை (MSP) (Minimum Support Price)

- விதைக்கும் பருவகாலத்தின் தொடக்கத்தில் ஒவ்வொரு முக்கிய வேளாண் பண்டங்களுக்கும் அரசு குறைந்தபட்ச ஆதரவு விலையை அறிவிக்கும். அறுவடைக்குப்பின் வேளாண் பொருட்களின் விலை குறைந்தபட்ச ஆதரவு விலைக்கு குறையுமானால் அங்காடி உபரி அனைத்தையும் அரசு கொள்முதல் விலையில் வாங்கிக் கொள்ளும்.

2. கொள்முதல் விலை (Procurement Price)

- இது அறுவடை காலத்தில் அரசு அறிவிக்கும் விலையாகும். வேளாண் பொருட்களின் குறைந்தபட்ச ஆதரவு விலையை விட இது அதிகமாக இருக்கும். உழவர்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்த பண்டங்களின் அங்காடி விலை கொள்முதல் விலையைவிட குறையுமானால் அங்காடிகள் அந்த பொருட்களை அரசுக்கு விற்பனை விடலாம்.
- பொதுப்பங்கீட்டு முறைக்கும், "தாங்கியிருப்புக்கும்" (Buffer stock) தேவையான பண்டங்களை கொள்முதல் செய்ய அரசுக்கு இது உதவுகிறது. வேளாண் செலவுகள் மற்றும் விலைகள் குழுவின் (Commission for Agricultural cost and prices - CACP) பரிந்துரையின்படி அரசால் இவ்விலை அறிவிக்கப்படுகிறது. பொதுவாக குறைந்த ஆதரவு விலையைவிட கொள்முதல் விலை அதிகமாக இருக்கும்.

3. வழங்கல் விலை (Issue Price)

- மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு உணவு தானியங்கள் மற்றும் அளிப்பு மற்றும் ஒதுக்கீட்டிற்காக இந்திய உணவுக் கழகத்தால் அறிவிக்கப்படும் விலை வழங்கல் விலையாகும்.

இதைச் சார்ந்தே நியாயவிலைக் கடைகளின் விலையும் இருக்கும். வழங்கல் விலை அங்காடி விலையை விட அதிகமாகவும் இருக்கும்.

4. சில்லறை விலை (Retail Price)

- அரசால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலையில் அடிப்படை நுகர்வு பண்டங்களை நியாயவிலை கடைகள் மக்களுக்கு வழங்கும். இவ்விலைக்கு சில்லறை விலை என்று பெயர். பொதுவாக சில்லறை விலை வழங்கல் விலையைவிட சற்று அதிகமாகவே இருக்கும். அப்போதுதான் பொது பங்கீட்டுத்துறையும் உரிமம் பெற்றவர்களும் சிறிதளவு லாபத்தையும் அடைய முடியும்.

5. தாங்கியிருப்பு நடவடிக்கைகள் (Buffer stock Operations)

- இந்நடவடிக்கைகள் இந்திய உணவுக் கழகத்தால் (Food Corporation of India - FCI) மேற்கொள்ளப்படுகிறது. எப்போதெல்லாம் உணவு தானிய இருப்பின் விலை குறைகிறதோ, அப்போது FCI கொள்முதல் விலையில் அவற்றை வாங்குகிறது. மேலும் எப்பொழுதெல்லாம் உயர்கிறதோ அப்பொழுது இந்திய உணவு கழகம் (FCI) அவற்றை விற்பனை செய்ய முனைகிறது.
- இவ்வாறு தாங்கியிருப்பு நடவடிக்கைகள் வேளாண் பொருட்களின் விலையை நிலைப்படுத்துவதில் முக்கியப் பங்காற்றுகிறது.

$$\begin{aligned} \text{வேளாண்மை உற்பத்தி} &= \frac{\text{மொத்த உற்பத்தி}}{\text{வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்ட உள்ளீடுகளின் அளவு}} \\ \text{நிலத்தின் உற்பத்தி திறன்} &= \frac{\text{மொத்த உற்பத்தி}}{\text{நிலத்தின் பரப்பளவு}} \\ \text{உழைப்பின் உற்பத்தி திறன்} &= \frac{\text{மொத்த உற்பத்தி}}{\text{வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்ட ஆட்களின் எண்ணிக்கை}} \\ \text{மூலதன உற்பத்தி திறன்} &= \frac{\text{மொத்த உற்பத்தி}}{\text{மொத்த முதலீட்டு அளவு}} \end{aligned}$$

பொது வழங்கல் முறை (Public Distribution System)

உணவு தானிய உற்பத்தியின் அதிகரிப்பு அனைவருக்கும் உணவிற்கான அணுகலை தேவையில்லை. வருமானத்தின் சமமற்ற வழங்கல் மற்றும் இந்திய பொருளாதாரத்தில் நீடிக்கும் வறுமையின் அளவைக் கருத்தில் கொண்டு, பொது வழங்கல் முறை மூலம் உணவு தானியங்களை மானிய விலையில் வழங்கச் செய்ய அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்தது. பொது வழங்கல் முறையின் தன்மை, நோக்கம் மற்றும் செயல்பாடு மாநிலத்திற்கு மாநிலம் மாறுபடக்கூடியது.

தமிழ்நாடு "உலகளாவிய பொது வழங்கல் முறை" யை (Universal PDS) ஏற்றுக் கொண்டது. இந்தியாவில் உள்ள மற்ற மாநிலங்களில் "இலக்கு பொது வழங்கல் முறை" (Targeted PDS) செயல்பாட்டில் இருந்தது. உலகளாவிய பொது வழங்கல் முறையின் கீழ் குடும்ப வழங்கல் அட்டை

பெற்றிருப்பவர்கள் அனைவருக்கும் பொது வழங்கல் முறை மூலம் வழங்கப்படுகிறது. ஆனால், இலக்கு பொது வழங்கல் முறையில் பயனாளிகள் சில அளவு கோல்களின் அடிப்படையில் அடையாளம் காணப்பட்டு உரிமைகள் வழங்கப்படுகிறது. மீதமுள்ளவர்களுக்கு வழங்கப் படுவதில்லை. மத்திய மற்றும் மாநில அரசாங்கங்கள் பொது வழங்கல் முறை மூலம் வழங்கப்படும் பொருட்களுக்கு மானியம் அளிக்கின்றன. மானியத்தின் நிலை மற்றும் அளவு மாநிலங்களுக்கு இடையே வேறுபடுகிறது. அதைத் தொடர்ந்து,

தேசிய உணவு பாதுகாப்புச் சட்டம் (National Food Security Act) இந்திய நாடாளுமன்றத்தால் 2013 இல் நிறைவேற்றப்பட்டது. இச்சட்டம் 50% நகர்ப்புற குடும்பங்களையும் மற்றும் 75% கிராமப்புற குடும்பங்களையும் உள்ளடக்கியதாகும். இந்த குடும்பங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுகோலின் அடிப்படையில் அடையாளம் காணப்பட்டு முன்னுரிமைக் குடும்பங்கள் (Priority Households) என அழைக்கப்படுகின்றன.

இந்த நாட்டின் முன்னுரிமை குடும்பங்களுக்கு தற்போது பொது வழங்கல் முறை மூலம் வழங்கப்படும் உணவினைப் பெறும் உரிமை உண்டு. மத்திய அரசினால் அரிசியை கிலோவிற்கு ₹3 என்ற விகிதத்திலும், கோதுமையை கிலோவிற்கு ₹2 என்ற விகிதத்திலும், தினை கிலோவிற்கு ₹1 என்ற விகிதத்திலும் NFSA கீழ் வழங்கப்படுகிறது. தமிழ்நாடு தொடர்ந்து உலகளாவிய பொது வழங்கல் முறையைக் கொண்டுள்ளது மற்றும் அனைத்து அட்டைதாரர்களுக்கும் இலவசமாக அரிசியை வழங்குகிறது.

தமிழ் நாட்டில் தேசிய உணவு பாதுகாப்புச் சட்டம்

இந்தியாவில் தேசிய உணவு பாதுகாப்புச் சட்டம் துவங்கி மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர், நவம்பர் 1, 2016 அன்று இச்சட்டம் இந்தியாவிலேயே கடைசி மாநிலமாக தமிழ் நாட்டில் துவங்கப்பட்டது. அக்டோபர் 27 அன்று வெளியிடப்பட்ட அரசாங்க உத்தரவில், இச்சட்டத்தை அமல் படுத்தும்போது, அது அதன் விதிகளை மாற்றியமைக்கும் என்று அரசு குறிப்பிட்டது.

பயோ மெட்ரிக் குடும்ப அட்டை (Bio Metric Smart Family Cards)

தற்போதுள்ள குடும்ப அட்டைகளுக்குப் பதிலாக ஸ்மார்ட் குடும்ப அட்டைகள் வழங்கப்படும் என தமிழக அரசு அறிவித்துள்ளது. தேசிய மக்கள் தொகையின் கீழ் மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு நடவடிக்கைகளின் இயக்குநரின் தனித்துவமான அடையாள எண்ணை (UIN) வெளியிடுவதற்கு 10 விரல்கள் கைரேகை, இரண்டு கருவிழிகள் மற்றும் முகப்பதிவு செய்தல் ஆகியவற்றின் மூலம் பதிவேட்டில் பதிவிடப்படுகிறது. பயோ மெட்ரிக் ஸ்மார்ட் குடும்ப அட்டைகளை வழங்க முன்மொழியப் பட்டது. இதன் நன்மை என்னவென்றால், இது தனிப்பட்ட அடையாளத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருப்பதால், உறுப்பினர்களின் தரவு நகல் மற்றும் போலி அட்டைகளை அகற்றலாம்.

உணவு பாதுகாப்பில் நுகர்வோர் கூட்டுறவின் பங்கு

பொதுவான மக்களுக்கு பொறுப்பான விலையில் தரமான பொருட்களை வழங்குவதில் நுகர்வோர் கூட்டுறவு முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. இந்தியாவில் மூன்று அடுக்கு அமைப்புகளில் நுகர்வோர் கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவை, முதன்மை நுகர்வோர் கூட்டுறவு சங்கங்கள், மத்திய நுகர்வோர் கூட்டுறவு கடைகள் மற்றும் மாநில அளவிலான நுகர்வோர் கூட்டமைப்புகள் ஆகும். கிராமப்புறங்களில் நுகர்வோர் பொருட்களை வழங்குவதில் 50,000 க்கும் மேற்பட்ட கிராம அளவிலான சங்கங்கள் ஈடுபட்டுள்ளன. சுகாதாரம், காப்பீடு, வீட்டுவசதி போன்ற பல வகையான நுகர்வோர் கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் உள்ளன. இந்தியாவில் உணவு பாதுகாப்பில் இந்த திட்டம் முக்கியப் பங்கினை வகிக்கிறது. உதாரணமாக, தமிழ்நாட்டில் இயங்கும் அனைத்து நியாய விலைக் கடைகளில், சுமார் 94% கூட்டுறவு நிறுவனங்களால் நடத்தப்படுகின்றன.

பற்றாக்குறைப் பகுதிகளில் வழங்குவதற்காக தாங்கியிருப்பு செய்யப்படுகிறது. உணவு தானியங்கள், சமூகத்தின் ஏழ்மையான பிரிவினருக்கு சந்தை விலையை விட குறைந்த விலையில் விற்பனை செய்யப்படுகிறது. அவ்விலை வெளியீட்டு விலை என்று அழைக்கப்படுகிறது. பாதகமான வானிலை அல்லது பேரழிவுக் காலங்களில் உணவு பற்றாக்குறைப் பிரச்சினையை தீர்க்க இது உதவுகிறது.

தாங்கியிருப்பு (Buffer Stock)

தாங்கியிருப்பு என்பது உணவு தானியங்களான கோதுமை மற்றும் அரிசி, இந்திய உணவுக் கழகத்தின் (Food Corporation of India) மூலம் அரசாங்கத்தால் வாங்கப்படுகிறது. உபரி உற்பத்தி இருக்கும் மாநிலங்களில் விவசாயிகளிடமிருந்து கோதுமை மற்றும் அரிசியை FCI வாங்குகிறது. விவசாயிகளுக்கு அவர்களின் பயிர்களுக்கு முன்பே அறிவிக்கப்பட்ட விலை வழங்கப்படுகிறது.

இந்த விலை குறைந்தபட்ச ஆதரவு விலை (Minimum Support Price) என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்த பயிர்களின் உற்பத்தியை உயர்த்துவதற்காக விவசாயிகளுக்கு ஊக்கத்தொகை வழங்குவதற்காக விதைப்பு பருவத்திற்கு முன்னர் ஒவ்வொரு ஆண்டும் MSP அரசாங்கத்தால் அறிவிக்கப்படுகிறது. வாங்கிய உணவு தானியங்கள் களஞ்சியங்களில் சேமிக்கப்படுகின்றன.

நியாய விலை கடைகள் (Fair Price Shops)

தற்போது 33,222 நியாய விலைக் கடைகள் 1.98 கோடி குடும்பங்களுக்கு சேவை புரிகிறது. 33,222 நியாய விலைக் கடைகளில் 31,232 கடைகள் கூட்டுறவு சங்கங்களால் நடத்தப்படுகின்றன. 1,394 கடைகள் தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்தால் நடத்தப்படுகின்றன. 596 கடைகள் பெண்கள் சுய உதவி குழுக்களால் நடத்தப்படுகின்றன. பொது வழங்கல் முறைக்கு அணுகலை மேம்படுத்த, நியாய விலைக் கடைகள் வாழ்விடங்களுக்கு அருகிலேயே அமைந்திருப்பது அவசியம். அதன்படி, எந்தவொரு அட்டைதாரரும் 1.5 கி.மீ.க்கு மேல் நடந்து செல்லாத வகையில் புதிய நியாய விலை கடைகளைத் திறக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

உணவு பாதுகாப்பு

“எல்லா மக்களும், எல்லா நேரங்களிலும், போதுமான, பாதுகாப்பான மற்றும் சத்தான உணவுக்கான உடல், சமூக மற்றும் பொருளாதார அணுகுமுறையை கொண்டிருக்கும் போது, அவர்களின் உணவுத் தேவைகளையும், சுறுசுறுப்பான மற்றும் ஆரோக்கியமான வாழ்க்கைக்கான உணவு விருப்பங்களையும் பூர்த்தி செய்வதில் உணவு பாதுகாப்பு செய்வதில் உணவு பாதுகாப்பு இருக்கிறது.”

இந்த விரிவான வரையறை உணவு சத்துமிக்கதாக இருக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்த்துவதோடு, அது பாதுகாப்புமிக்க ஊட்டச்சத்தினைப் பெற வேறு சில அம்சங்கள் தேவைப்படுவதையும் உணர்த்துகின்றன.

பிரபல விவசாய விஞ்ஞானி எம்.எஸ். சுவாமிநாதனின் கருத்துப்படி, "சரிவிகித உணவு, பாதுகாப்பான குடிநீர், சுற்றுச்சூழல் சுகாதாரம், ஆரம்ப சுகாதார பராமரிப்பு மற்றும் ஆரம்பக் கல்வி ஆகியவற்றிற்கான உடல், பொருளாதார மற்றும் சமூக அணுகல்" என்பது ஊட்டச்சத்து பாதுகாப்பாகும்.

உணவு பாதுகாப்பு என்ற கருத்து கடந்த ஐந்து சகாப்தங்களாக தொடர்ச்சியாக உருவாகியுள்ளது. ஆரம்பத்தில் இது உலகளாவிய, வட்டார அல்லது தேசிய சூழலுக்கான ஒட்டு மொத்த உணவு வழங்குதலைக் குறிக்கிறது. ஒட்டுமொத்த போதுமான தன்மையை குறிக்கும் உணவு வழங்கல் / உணவு உற்பத்தி பற்றி விவாதித்த உணவு பாதுகாப்பு குறித்த இந்த சிந்தனையிலிருந்து, இந்த சொல் சமூகம் / வீட்டு / தனிநபர் மட்டத்தில் பொருத்தமானதாக இருக்க வேண்டும் என்பது தெளிவாகிறது.

உணவின் அடிப்படைக் கூறுகள் மற்றும் ஊட்டச்சத்து பாதுகாப்பு

உணவு மற்றும் ஊட்டச்சத்து பாதுகாப்பின் மூன்று அடிப்படைக் கூறுகளை உள்ளடக்குவதற்காக இந்த சொல் விரிவுபடுத்தப்பட்டது. அவை கிடைத்தல், அணுகல் மற்றும் உறிஞ்சுதல் ஆகும்.

1. உணவு கிடைத்தல் என்பது விரும்பிய அளவுகளில் உணவு இருப்பது இருப்பதாகும். உள்நாட்டு உற்பத்தி, இருப்பு மற்றும் இறக்குமதியில் மாற்றங்கள் பற்றிய ஒரு செயல்பாடாகும்.
2. உணவுக்கான அணுகல் என்பது முதன்மையாக வாங்கும் திறன் பற்றிய கூற்றாகும். எனவே, ஈட்டுதலுக்கான திறன்கள் மற்றும் வேலை வாய்ப்புகளுடன் நெருக்கமாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது. திறன்களும், வாய்ப்புகளும் ஒருவரின் சொத்துக்கள் மற்றும் கல்வியுடன் தொடர்புடையது.
3. உணவினை உறிஞ்சுதல் என்பது உட்கொள்ளும் உணவை உயிரியல் ரீதியாகப் பயன்படுத்துவதற்கான திறன் ஆகும். ஊட்டச்சத்து, அறிவு, நடைமுறைகள், பாதுகாப்பு மற்றும் சுகாதாரமான சுற்றுச் சூழல் நிலைகள் போன்ற பல காரணிகள் உணவு மற்றும் சுகாதார நிலையை திறம்பட உயிரியல் ரீதியாக முழுஈடுபாட்டுடன் அனுமதிக்கிறது.

உணவு தானியங்களின் கிடைத்தல் மற்றும் அணுகல்

ஒரு நாட்டில் உள்ள மக்களுக்கான உணவுப் பாதுகாப்பு என்பது கிடைக்கும் உணவின் அளவைப் பொறுத்தது மட்டுமல்லாமல், உணவை வாங்க / அணுக மற்றும் தாங்குவதற்கான மக்களின் திறனையும் சார்ந்துள்ளது. பொருத்தமான ஆரோக்கியமான சூழலில், பிற வளர்ச்சிச் சிக்கல்களைப் போலவே, மக்களின் உணவு பாதுகாப்பும் ஒரு நாட்டின் ஒட்டு மொத்த வளர்ச்சி செயல்முறையுடன் தொடர்புடையது. சுதந்திரத்திற்கு பிறகு, இந்தியா ஒரு திட்டமிட்ட வளர்ச்சிக்கான மாதிரியைத் தேர்வு செய்தது.

விவசாயத்தில் ஆரம்பத்தில் கவனம் செலுத்திய பின்னர், தொழில் மயமாக்கலுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டது. இந்தியாவில் ஏற்பட்ட தொடர்ச்சியான வறட்சி, உணவு தானியங்களின் இறக்குமதியைச் சார்ந்திருக்க தள்ளப்பட்டது. இருப்பினும், அப்பொழுது இருந்த அந்நிய செலாவணி இருப்பு, திறந்த சந்தைக் கொள்முதல் மற்றும் தானியங்களின் இறக்குமதிக்கு அனுமதிக்க வில்லை. பணக்கார நாடுகளிலிருந்து உணவு தானியங்களை சலுகை விலையில் இந்தியா கோர வேண்டியிருந்தது. 1960 களின் முற்பகுதியில் அமெரிக்கா தனது பொது சட்டம் 480 (பி.எல். 480) திட்டத்தின் மூலம் இந்தியாவுக்கு உதவி வழங்கியது. இந்த நிலைமை பிரபலமாக 'கப்பலுக்கு வாயில்' இருப்பு (Ship to Mouth) என்று அழைக்கப்பட்டது.

ஒரு பெரிய மக்கள் தொகையைக் கொண்ட பசியுடன் வளர்ந்து வரும் ஒரு நாடு புரட்சிக்கான சாத்தியமான தேர்வாளராக கருதப்பட்டது. அமெரிக்க நிர்வாகம் ஃபோர்டு அறக்கட்டளை போன்ற மனிதநேய அமைப்புகள் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க கோதுமை மற்றும் அரிசியின் உயர் ரக விளைச்சல் வகைகளுக்கான (High Yielding Varieties) திட்டத்தை வகுத்து அறிமுகப்படுத்தியது. இந்தத் திட்டம் நீர்ப்பாசனம் உறுதி செய்யப்பட்ட இடத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாவட்டங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டது. திட்டங்களின் முடிவுகள் உறுதி செய்யப்பட்டதால், அதிக எண்ணிக்கையிலான மாவட்டங்களை உள்ளடக்கும் வகையில் இந்த திட்டம் நீட்டிக்கப்பட்டது.

இவ்வாறு, பசுமைப்புரட்சி நாட்டில் தோன்றி உணவு தானிய உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெற வழி வகுத்தது. உயர் தர விதைகளான (HYV) அரிசி மற்றும் கோதுமை உணவு தானியங்கள் பயிரிடப்பட்ட பகுதியில் உற்பத்தியை அதிகரிக்க முடிந்தது. மேலும் முக்கிய தானிய பயிர்களின் விளைச்சலும் அதிகரித்தது.

1950-களின் முற்பகுதியில் உணவு தானியங்களின் உற்பத்தி பரப்பளவு 98 மில்லியன் ஹெக்டேர்களுக்கும் அதிகமாக இருந்தது. நாடு 54 மில்லியன் டன் உணவு தானியங்களை மட்டுமே உற்பத்தி செய்து கொண்டிருந்தது. அப்போது சராசரியாக ஒரு ஹெக்டேருக்கு 547 கிலோ உணவு தானியங்கள் கிடைத்தன. உணவு நிலையை சீர் செய்ய ஏறத்தாழ 65 ஆண்டுகள் ஆனது. உணவு தானிய சாகுபடியின் பரப்பளவு 122 மில்லியன் ஹெக்டேராக வளர்ந்து, உற்பத்தி ஐந்து மடங்காக அதிகரித்தது. சுதந்திர காலத்திற்கும் தற்போதைக்கும் இடையில் உணவு தானியங்களின் விளைச்சல் நான்கு மடங்கு அதிகரித்துள்ளது. (அட்டவணை 1ஐ பார்க்கவும்)

உணவு தானிய உற்பத்தியில் இந்த வளர்ச்சி ஒரு தொகுப்பாக செயல்படுத்தப்பட்ட HYV திட்டத்தால் சாத்தியமான. ஏற்புத்தன்மையுடைய உரங்கள் அதிக விளைச்சல் தரும் அரிசி மற்றும் கோதுமைகளை அறிமுகப்படுத்துவதைத் தவிர, மானிய விலையில் ரசாயன உரங்கள் கிடைப்பதை உறுதி செய்தது. கூட்டுறவு வங்கிகள் மற்றும் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் விவசாயிகளுக்கு மலிவான பண்ணைக் கடன் வழங்கப்பட்டது.

பயிர்களுக்கு குறைந்தபட்ச ஆதரவு விலை (Minimum Support Price) பருவ காலத்தின் தொடக்கத்தில் அறிவிக்கப்பட்டு, அறுவடை செய்யப்பட்ட தானியங்களை இந்திய உணவுக் கழகம் மூலம் அரசு கொள்முதல் செய்கிறது. இந்திய உணவுக் கழகம் மிகப்பெரிய சேமிப்புக் கிடங்கினை அமைத்து அறுவடை காலத்தில் உணவு தானியங்களைப் பெற்று இருப்பில் வைத்து அதனை ஆண்டு முழுவதும் வழங்குகிறது.

உணவு தானிய உற்பத்தியின் விரைவான அதிகரிப்பு பால், கோழி மற்றும் மீன்வளத்துறை உற்பத்தியில் பொருத்தமான தொழில்நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தியதன் விளைவாக, சுதந்திர காலத்திற்கும் மற்றும் 2000 களின் நடுப்பகுதியில் நாட்டில் பால் உற்பத்தி 8 மடங்கு அதிகரிப்பு, முட்டை உற்பத்தி 40 மடங்கு மற்றும் மீன் உற்பத்தி 13 மடங்கு அதிகரித்துள்ளது. இருப்பினும், இந்தியா பருப்பு வகைகள் மற்றும் எண்ணெய் வித்துக்களின் உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெறுவதில் வெற்றி பெறவில்லை. எனவே, இந்தியா மக்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய இறக்குமதியை நம்பியுள்ளது.

விவசாய பொருட்களுக்கான அங்காடி குழு (Agricultural Produce Market Committee - APMC)

விவசாய பொருட்களுக்கான அங்காடிக் குழு, வேளாண்மை அல்லது தோட்டக்கலை அல்லது கால்நடைப் பொருட்களை வர்த்தகம் செய்வதற்கு மாநில அரசாங்கத்தால் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு சட்டப்பூர்வமான அமைப்பு ஆகும்.

APMC ன் பணிகள்

- வேளாண் சந்தைகளில் பொது மற்றும் தனியார்களிடையே கூட்டுறவை வளர்ச்சி பெறச் செய்தல்.
- சந்தை சார்ந்த விரிவாக்க சேவைகளை விவசாயிகளுக்கு வழங்குதல்.
- விலை நிர்ணயம் மற்றும் அங்காடிப் பறிமாற்றங்களில் வெளிப்படைத் தன்மையை கொண்டு வருதல்.
- விவசாய உற்பத்திகளை விற்பனை செய்த அதே நாளில் விவசாயிகளுக்குப் பணம் செலுத்துவதை உறுதி செய்தல்.

V. வேளாண் நடவடிக்கைகளை ஊக்குவித்தல்

VI. வேளாண் பொருட்களின் வரவு மற்றும் விலை தொடர்பான புள்ளி விவரங்களை அவ்வப்போது காட்சிப்படுத்துதல்

சீர்திருத்தங்களுக்குப் பிந்தைய விவசாய நெருக்கடிகள்

(அ) இருபொருட்களின் செலவு உயர்வு

விதைகளே விவசாயிகளுக்கான மிகப்பெரிய உள்ளீடு ஆகும். தாராளமயமாக்கப்படுவதற்கு முன் நாடு முழுவதும் விவசாயிகள் மாநில அரசாங்க நிறுவனங்களிலிருந்து விதைகளைப் பெற்று வந்தனர். இந்நிறுவனங்கள் விதைகளை தாங்களே உற்பத்தி செய்து தரம் மற்றும் விலை நிர்ணயித்துக் குழுப் பொறுப்பாக இருந்தன.

தாராளமயமாக்கல் மூலம் இந்தியாவின் விதைகள் சந்தை உலகளாவிய வேளாண் தொழிலுக்கு திறந்து வைக்கப்பட்டது. மேலம் கட்டுப்பாடுகள் தளர்த்தப்பட்டதால் 2003 ஆம் ஆண்டு பல மாநில அரசு நிறுவனங்கள் மூடப்பட்டன. இது விவசாயிகளை இரட்டிப்பாகப் பாதித்தது. விலைகள் உயர்வு மற்றும் போலி விதைகள் உருவாக்கம் போன்ற பிரச்சனைகளை மேலும் பூதாகரமாக்கியது.

(ஆ) வேளாண்மை மானியக் குறைப்பு

ஏற்றுமதி நோக்கத்துடன் மிளகாய், பருத்தி மற்றும் புகையிலை போன்ற பணப்பயிர்களை பாரம்பரியப் பயிர்களோடு ஊடு பயிர் வளர்ப்பதற்கு விவசாயிகளை ஊக்குவித்தனர். தாராளமயமாக்கல் கொள்கைகள், பூச்சிக்கொல்லி மற்றும் உர மானியத்தைக் குறைத்து விட்டதால் உரங்களின் விலைகள் 300% அதிகரித்தன மற்றும் மின் கட்டணங்களும் அதிகரித்துள்ளன. ஆனால் விவசாயப் பொருட்களின் விலை அந்தளவுக்கு உயரவில்லை.

(இ) இறக்குமதிச் சுங்கவரி குறைப்பு

உலகமயமாக்குதலின் விளைவாக இறக்குமதி மேல் விதிக்கப்பட்ட வரிகள் குறைக்கப்பட்டன. அத்துடன் 2001-ல் 1500-க்கும் மேற்பட்ட பொருட்கள் மீதான இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகளும் நீக்கப்பட்டன. இதன் விளைவாக இறக்குமதி மலிந்து, பொருட்கள் சந்தையில் குவிந்தன. இதனால் பருத்தி மற்றும் மிளகு போன்ற பயிர்களின் விலை சரிந்தன.

(ஈ) கடன் வசதிகளை நிறுத்தி வைத்தல்

1991-க்குப் பின்னர் தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கி உட்பட வணிக வங்கிகளின் கடனளிப்பு முறையில் ஏற்பட்ட பெரும் மாற்றத்தால் விவசாயத்திற்குப் போதுமான கடனுதவி அளிக்க இயலவில்லை. இது விவசாயிகளை அதிக வட்டி வசூலிக்கக்கூடிய வட்டிக்கடைக்காரரைச் சார்ந்திருக்கக் கட்டாயப்படுத்தியது.

ஒந்தியாவின் விவசாயக் கொள்கை

விவசாயப் பொருட்களின் ஏற்றுமதியை அடிப்படையாகக் கொண்ட புதிய விவசாயக் கொள்கை 2018-ல் மத்திய அரசால் அறிவிக்கப்பட்டது. இந்தக் கொள்கை பெரும்பாலான கரிம மற்றும் ஏற்றுமதிக் கட்டுப்பாடுகளை நீக்க அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளதாக அறிவித்தது.

கரிம அல்லது பதப்படுத்தப்பட்ட விவசாயப் பொருட்களுக்கு ஏற்றுமதி வரி, ஏற்றுமதி தடை மற்றும் ஒதுக்கீடு கட்டுப்பாடு போன்ற எந்தவொரு ஏற்றுமதிக் கட்டுப்பாடுகளின் கீழும் இருக்காது என்ற உறுதி மொழியே முக்கிய காரணமாகும்.

ஒரு நாட்டின் விவசாயக் கொள்கை பெரும்பாலும் விவசாய உற்பத்தி மற்றும் உற்பத்தித் திறனை உயர்த்துவதற்கும், ஒரு குறிப்பிட்ட கால எல்லைக்குள் விவசாயிகளின் வருமான நிலை மற்றும் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும் அரசாங்கத்தால் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கொள்கை விவசாயத்துறையின் அனைத்து வட்டங்களிலும், விரிவான வளர்ச்சிக்காக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்தியாவின் விவசாயக் கொள்கையின் முக்கியமான குறிக்கோள்கள் பின்வருமாறு:

1. உள்ளீடுகளின் உற்பத்தித்திறனை உயர்த்துதல்

இந்தியாவின் விவசாயக் கொள்கையின் முக்கியமான நோக்கங்களில் ஒன்று வீரியவித்து விதைகள், உரங்கள், பூச்சிக்கொல்லிகள், நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் போன்ற வாங்கிய உள்ளீடுகளின் உற்பத்தித் திறனை மேம்படுத்துவதாகும்.

2. ஒரு ஹெக்டேருக்கு மதிப்பு கூட்டப்பட்டவை

வேளாண் கொள்கையானது பொதுவாக வேளாண்மையின் உற்பத்தித்திறனை உயர்த்துவதன் மூலமும், குறிப்பாக சிறிய மற்றும் ஓரளவு வைத்திருக்கும் உற்பத்தித்திறனை அதிகரிப்பதன் மூலமும் உடல் ரீதியான உற்பத்தியை உயர்த்துவதை விட ஒரு ஹெக்டேருக்கு மதிப்பு கூட்டப்பட்டதை அதிகரிப்பதாகும்.

3. ஏழை விவசாயிகளின் நலன்களைப் பாதுகாத்தல்

ஏழை விவசாயிகளுக்கு நிறுவன கடன் ஆதரவை விரிவுபடுத்துதல், நில சீர்திருத்தங்கள் செய்தல், இடைத்தரகர்களை ஒழித்தல் போன்றவற்றின் மூலம் ஏழை மற்றும் குறு விவசாயிகளின் நலனைப் பாதுகாப்பதே விவசாயக் கொள்கையாகும்.

4. விவசாயத் துறையை நவீன மயமாக்குதல்

விவசாயக் கொள்கை ஆதரவில் விவசாய நடவடிக்கைகளில் நவீன தொழில்நுட்பத்தை அறிமுகப்படுத்துதல் மற்றும் HYV விதைகள், உரங்கள் போன்ற மேம்பட்ட விவசாய உள்ளீடுகளைப் பயன்படுத்துதல் ஆகியவை அடங்கும்.

5. சுற்றுச்சூழல் சீரழிவு

இந்திய விவசாயத்தின் இயற்கை அடித்தளத்தின் சுற்றுச்சூழல் சீரழிவை சரிபார்க்க இந்தியாவின் விவசாயக் கொள்கை மற்றொரு நோக்கத்தை அமைத்துள்ளது.

6. அதிகாரத்துவ தடைகளை நீக்குதல்

விவசாயிகள் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மற்றும் சுய உதவி நிறுவனங்கள் மீதான அதிகாரத்துவ தடைகளை நீக்குவதற்கு இந்த கொள்கை மற்றொரு குறிக்கோளை அமைத்துள்ளது. இதனால் அவர்கள் சுதந்திரமாகச் செயல்பட முடியும்.

தேசிய வேளாண் சந்தை

வேளாண் சந்தைபடுத்தல்துறையில் பயனடைவோரின் சீர்திருத்தங்களை நோக்கமாகக் கொண்டும், நாடு முழுவதும் விவசாய விளைபொருட்களை ஆன்லைன் விற்பனையாக மூலம் விற்பதை ஊக்குவிக்கும் விதமாகவும், மேலும் விவசாயிகளுக்கு அதிகபட்ச நன்மைகள் கிடைக்கவும் தேசிய வேளாண் சந்தை என்ற திட்டம் 01.07.2015 அன்று இந்திய அரசால் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

இத்திட்டத்தின் கீழ், ஆன்லைன் வர்த்தகம், மொத்த சந்தைகளின் முழு செயல்பாட்டினை டிஜிட்டல் முறையில் அறிதல், ஏலம் விடுதல், மின்னணு விற்பனை ஒப்பந்தம் மற்றும் மின்னணு கட்டணம் போன்றவற்றை உருவாக்குதல், சமச்சீரற்ற தகவல்களை அகற்றுதல், வெளிப்படையான பரிமாற்ற செயல்பாட்டினை அதிகரித்தல், நாடு முழுவதும் உள்ள சந்தைகளை எளிதாக அணுகுதல் போன்றவைகளை ஊக்குவிப்பதற்காக 250 ஒழுங்குமுறை விற்பனை கூடங்களில் இணையதள அடிப்படையிலான தளத்தை நிறுவி வருகிறது.

இது விவசாயிகளுக்கு உண்மையான நன்மைகளை ஏற்படுத்தும். தேசிய வேளாண் சந்தை திட்டம் 8 மாநிலங்களில் உள்ள 20 மண்டிகளில் 14.01.2016 ஆம் நாள் துவங்கப்பட்டது. இதுவரை 250 சந்தைகள் 10 மாநிலங்கள் முழுவதும் அதாவது ஆந்திர பிரதேசம் (12), சண்டிகார் (5) குஜராத் (40), ஹரியானா (37), இமாச்சல பிரதேசம் (20), ராஜஸ்தான் (11), தெலுங்கானா (44) மற்றும் உத்திரபிரதேசம் (66) மின்னணு தேசிய வேளாண் திட்டத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் விவரங்களுக்கு திரு. சுபாஷ்சர்மா, தேசிய வேளாண் திட்டத்தின் PMU, சிறு விவசாயிகள் வேளாண் வணிக கூட்டமைப்பு (SFAC), புதுடெல்லி மின்னஞ்சல்: (nam@sfac.in) என்ற முகவரியை அணுகவும். திட்டத்தின் விவரங்களை www.enam.gov.in என்ற இணையதளத்திலும் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

விவசாய உற்பத்தியாளர்கள் அமைப்பு (FPO)

ஒரு கிராமத்திலோ அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கிராமங்களிலோ உள்ள விவசாய விளைபொருள் உற்பத்தி செய்பவர்கள் மேலும் வேளாண் வர்த்தகம் செய்வதில் ஒரு பொதுவான ஆர்வம் உள்ள விவசாயிகள் ஒரு குழுவாக இணைந்து விவசாய உற்பத்தி நிறுவனம் அமைப்பதற்கு சம்மந்தப்பட்ட நிறுவன சட்டத்தின் கீழ் விண்ணப்பிக்கலாம்.

- i. ஒருங்கிணைந்த குழுவாக இருப்பதாலும், அமைப்பில் விவசாயியும் ஒரு உறுப்பினராக இருப்பதாலும் விளைபொருட்களை நல்ல விலைக்கு விற்பதற்கோ அல்லது வாங்குவதற்கோ பேரம் பேசும் திறன் வளர்கிறது.
- ii. வேளாண் உற்பத்திகளை ஒருங்கிணைப்பதால் நல்ல சந்தைப்படுத்தலுக்கான வாய்ப்புகளை பெறலாம். மொத்தமாக விற்பனை செய்வதால் அறுவடைக்குபின் ஆகும் செலவுகளை ஈடுகட்டலாம்.
- iii. விவசாய உற்பத்தியாளர்கள் அமைப்பு, விளைபொருட்களின் மதிப்பு கூட்டுதல் போன்ற செயலிலும் ஈடுபட்டு அதன்மூலமும் அதிக லாபம் பெறலாம்.
- iv. அறுவடைக்கு முன்பும் பின்பும் தேவைபடுகின்ற சேமிப்பு உட்கட்டமைப்பான பசுங்குடில், இயந்திர மயமாக்கப்பட்ட விவசாயம், குளிர் பதனப்படுத்துதல் மற்றும் வேளாண் விளைபொருட்களை பதப்படுத்துதல் போன்றவற்றை விவசாய உற்பத்தியாளர்கள் அமைப்பு பயன்படுத்துவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.
- v. விவசாய உற்பத்தியாளர்கள் அமைப்பு இடுபொருள் விற்பனைக்கூடம் வணிக மையம் போன்றவைகளை தொடங்கி அவர்களது வணிகத்தை விரிவுபடுத்திக் கொள்ளலாம். இதன்மூலம் விவசாய உறுப்பினர்கள் இடுபொருட்களையும், சேவைகளையும் மானிய விலையில் பெறலாம்.

தகுதியான சந்தைப்படுத்தல் உட்கட்டமைப்பு

- அறுவடைக்குப்பின் செய்யும் மேலாண்மைக்கு சந்தைப்படுத்தல் உட்கட்டமைப்பு தேவைப்படுகிறது.
- சந்தை உபயோகிப்பவர்களுக்கு சந்தை வளாகம் போன்ற பொது விற்பனை மையங்கள்.
- தரம் பிரித்தல், தரச் சான்றிதழ், அட்டை பொருத்துதல், பேக்கிங் மற்றும் மதிப்பு கூட்டுதல் போன்றவைக்கான கட்டமைப்பு.
- உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து நுகர்வோர்க்கான நேரடி விற்பனைக்கான கட்டமைப்பு.
- வேளாண் விளைபொருட்களை கொண்டு செல்ல குளிர்பதன வண்டி / வாகன வசதி.
- உணவு தானியங்களை சேமிக்க சேமிப்பு கிடங்கு.

பயிர் காப்பீடு

18 பிப்ரவரி 2016-ல், பிரதம மந்திரி பயிர் காப்பீட்டுத் திட்டம் (The Pradhan Mantri Fasal Bima) அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இதன்படி விவசாயிகள் கோடைகாலப் பயிர்களுக்கு 2%, மற்றும் குறுவை சாகுபடி பயிர்களுக்கு 1.5% என்ற ஒரே சீரான சந்தாத் தொகை கட்ட உதவுகிறது. தோட்டப் பயிர்கள் மற்றும் பண்ப்பயிர்களுக்கு வருடாந்திர சந்தா 5% ஆக இருக்கும்.

குளிர்பதன சேமிப்புக் கிடங்கு

பழங்களின் உற்பத்தியில், இந்தியா உலக அளவில், மிகப்பெரிய உற்பத்தியாளராகவும், காய்கறிகள் உற்பத்தியில் இரண்டாவது மிகப்பெரிய உற்பத்தியாளராகவும் விளங்குகிறது. இருந்தபோதிலும், அறுவடைக்குப் பின்னால் ஏற்படும் 25% முதல் 30% வரையிலான இழப்புகளினால், தனிநபருக்குக் கிடைக்கக்கூடிய பழங்கள் மற்றும் காய்கறிகளின் அளவு மிகக்குறைவாகவே உள்ளது. அது தவிர நுகர்வோரை அடையும் நேரத்தில் பண்டத்தின் தரம் கணிசமான அளவில் குறைகிறது. விரைவில் அமுகம் தன்மையுடைய பழங்கள் மற்றும் காய்கறிகளை சந்தைப்படுத்துவதில் பல பிரச்சனைகள் ஏற்படுகின்றன. இது அதிக வியாபாரச் செலவுகள், சந்தைகளில் தேக்கம், விலையில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் மற்றும் பல பிரச்சனைகளுக்கும் காரணமாக அமைகிறது. இந்தப் பிரச்சினையைச் சமாளிக்க, இந்திய அரசு மற்றும் வேளாண் அமைச்சகம், 1955 ஆம் ஆண்டு அத்தியாவசியப் பொருட்கள் சட்டத்தின் மூன்றாவது பிரிவின்படி, "குளிர்பதன கிடங்கு ஆணை 1964" "Cold Storage Order, 1964", என்பதை ஏற்படுத்தியது. இருந்தபோதிலும் இன்றளவும் குளிர்பதன சேமிப்பு கிடங்கு வசதி போதிய அளவில் இல்லை.

உழவர் கடன் அட்டைத்திட்டம்

உழவர் கடன் அட்டை, கிஷான் கிரெடிட் கார்ட் (KCC) என்பது கடன் தேவைப்படுகிற ஒரு விவசாயியின் தகுதிக்கேற்ப கடன் மிக எளிதாக மற்றும் சரியான நேரத்தில் வழங்குவதற்கான ஒரு ஏற்பாடாகும். இது 1998-ஆம் ஆண்டில் இந்திய மைய வங்கி மற்றும் "விவசாய மற்றும் கிராமப்புற மேம்பாட்டுக்கான தேசிய வங்கி" (National Bank for Agricultural and Rural Development, NABARD) ஆகியவற்றால் தொடங்கப்பட்டது.

விவசாயிகள் கடனுக்காக முறைசாரா வங்கிகளை சார்ந்திருப்பதைக் குறைப்பதே அதன் நோக்கமாகும். முறைசாரா வங்கிகளில் கடன் பெறுவது எளிது; ஆனால் வட்டி வீதம் அதிகம். இந்த கடன் அட்டைய பிராந்திய, கிராமப்பு, கூட்டுறவு மற்றும் பொதுத்துறை வங்கிகள் வழங்குகிறது. மேலும் அரசு KCC - கடன் அட்டையை மின் தகவல் கடன் அட்டையாக (Smart card cum debit card) அட்டையாக மாற்றி வழங்க அறிவுறுத்தியுள்ளது.

அறுவடைக்குப் பின் எடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகள்

இந்திய வேளாண் ஆராய்ச்சிக் கழகம் (Indian Council of Agricultural Research - ICAR), 2012-13 ஆம் ஆண்டுக்கான விபரங்களைக் கொண்டு, 2014-ல் ஆம் ஆண்டு மொத்த விற்பனை விலையில், வேளாண்மையில் அறுவடைக்குப்பின் ஓராண்டுக்கான இழப்பீடு, ரூ. 92,651 கோடியாகவுள்ளதாக கணித்துள்ளது. விவசாய விளை பொருட்களின் விரயங்களை குறைப்பதற்காகவும் மற்றும் அறுவடைக்குப் பின் ஏற்படும் இழப்புகளைக் குறைப்பதற்கும், உணவு பதப்படுத்தும் தொழிற்சாலைகளின் அமைச்சகம் (MOFPI), மத்திய அரசுத் திட்டங்களின் பல்வேறு கூறுகளை நடைமுறைப்படுத்தியுள்ளது.

உணவுப்பொருள் கழிவுகள்

பயிர்கள்	கூட்டு விரயங்கள் (சதவீதங்களில்)
பயிர்கள்	கூட்டு விரயங்கள் (சதவீதங்களில்)
தானியங்கள்	5 - 6
பருப்பு வகைகள்	6 - 8
எண்ணெய் வித்துக்கள்	3 - 10
பழங்கள் மற்றும் காய்கறிகள்	5 - 16
பால்	1
மீன் வளம் (நிலத்தில்)	5
மீன் வளம் (கூடலில்)	10
இறைச்சி	3
கோழி	7

பெரிய உணவுப்பூங்கா, ஒருங்கிணைந்த குளிர் இணைப்பு (அறுவடை இடத்திலிருந்து பாதுகாப்பு பெட்டகம் வரும் வரை குளிர்பதன வசதி, மதிப்புக் கூட்டி பாதுகாக்கும் கட்டமைப்பு, நவீன இறைச்சி வதைக் கூடங்கள்

தர உத்தரவாதத் திட்டம்: தரக் குறியீடு (அறிவியல் பூர்வமான தரக் குறியீடு) ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாடு மற்றும் பிற முன்னேற்ற நடவடிக்கைகள், மேலும் தோட்டக்கலை மற்றும் தோட்டக்கலை அல்லாத பொருட்களின் அறுவடைக்குப் பின் நேரிடும் இழப்புகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க, விளைநிலங்களிலிருந்து நுகர்வோர் வரை அல்லது உற்பத்திப் பகுதியிலிருந்து அங்காடி வரையிலான ஒருங்கிணைந்த குளிர்பதன மற்றும் பதப்படுத்தும் கட்டமைப்பு வசதிகளை இந்திய அரசு செய்துள்ளது. 2008-09 ஆம் ஆண்டு முதல் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

வேளாண் காப்பீடு (Agricultural Insurance)

இந்திய அரசு 2002-03 ஆம் ஆண்டு பட்ஜெட்டில் மேலான காப்பீடு நிறுவனம் இந்தியா லிமிடெட் (AIC) அமைக்கப்படுவதை அறிவித்தது. இது விவசாயிகளின் தேவைக்கும் நீடித்த வேளாண்மை வளர்ச்சிக்கும் வித்திட்டது. மேலும் இவ்வமைப்பு வேளாண்மை காப்பீடு நிறுவனத்தை அமைக்க வலியுறுத்தியது.

AIC - யானது தேசிய வேளாண்மை காப்பீடு திட்டம் NAIS யை நடைமுறைப்படுத்த ஆரம்பித்தது. 2002-03 ஆண்டு NAIS யானது பொது காப்பீடு நிறுவனம் நடைமுறைப் படுத்தியது.

7. தேசிய வேளாண் காப்பீட்டு திட்டம் (National Agricultural Insurance Scheme (NAIS))

நோக்கம்

- ஏதேனும் இயற்கை சீற்றம், பூச்சி மற்றும் நோய் தாக்குதலால் சேதம் அடைந்த பயிர்களுக்கு சேதத்திற்கு ஏற்ற அளவு காப்பீடு மற்றும் நிதி உதவியை விவசாயிகளுக்கு அளித்தல்.
- விவசாயிகளை உயர்நிலை உள்ளீடுகள் மற்றும் உயர் தொழில்நுட்பங்களை வேளாண்மையில் பயன்படுத்த உணக்குவித்தல்.
- விவசாயிகளின் வருமானத்தை குறிப்பாக பேரிடர் காலங்களில் சமன்படுத்துதல் போன்றவை ஆகும்.

கீழ்க்காணும் பயிர்களுக்கு இந்த திட்டம் பொருந்தும்

- உணவு பயிர்கள் (தானிய வகைகள், பயிர் வகைகள்), நெல், கோதுமை, கம்பு, சோளம், கேழ்வரகு, பாசிப்பயிறு, உளுந்து, துவரம், பருப்பு, கொள்ளு, பயிறு போன்றவை.
- எண்ணெய் வித்துக்கள், தேங்காய் எண்ணெய், சூரியகாந்தி, சோயா பீன்ஸ் போன்றவைகள்.
- வருடாந்திர வணிக / வருடாந்திர தோட்டக்கலை பயிர்கள், கரும்பு, பருத்தி, உருளை கிழங்கு, வெங்காயம், இஞ்சி, மஞ்சள், வாழைப்பழம், அன்னாசிப் பழம், சணல் போன்றவை.
- தற்போது 35 பல்வேறு பயிர்கள் (காரிப் பருவத்தில் விளைவது) மற்றும் 30 வெவ்வேறு பயிர்கள் ராபி பருத்தில் விளைவது) இத்திட்டத்தில் கீழ் வருகிறது.

மாற்றியமைக்கப்பட்ட தேசிய வேளாண்மை காப்பீட்டு திட்டம் (MNAIS)

- பயிர்களுக்கு முனைமம் செலுத்தப் படுகிறது. அதனால் இதை உரிமை கோரும் உரிமை காப்பீட்டுதாரர்களுக்கு உண்டு.
- முக்கிய பயிர்களுக்கான காப்பீட்டு அளவு கிராம பஞ்சாயத்து ஆகும்.
- கூறாவனியால் பாதிக்கப்பட்ட பயிர்களுக்கு நஷ்டஈடு அறுவடைக் காலத்திற்கு பிறகே வழங்கப்படும்.
- விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவதை தவிர்க்க நஷ்ட ஈடுகளில் 25 சதவீதம் உடனடியாக வழங்கப்படும்.
- நஷ்ட ஈடு அளவு 60 சதவீதத்திலிருந்து 70 சதவீதமாக உயர்த்தப்படுகிறது.
- MNAIS - மாற்றியமைக்கப்பட்ட தேசிய வேளாண்மை காப்பீட்டு திட்டத்தை தனியார் துறையும் நடைமுறைப்படுத்தலாம். ஆனால் அவர்களிடம் போதிய உள்கட்டமைப்பும், போதிய அளவு அனுபவமும் இருக்க வேண்டும்.

நீடித்த வேளாண்மைக்கான தேசிய இயக்கம் (National Mission for Sustainable Agriculture (NMSA))

- நீடித்த வேளாண்மைக்கான தேசிய இயக்கம் (NMSA) ஆனது வேளாண்மையில் இந்தியாவை மாற்றி காலநிலைக்கு ஏற்ப உற்பத்தி முறையினை கொண்டு வருவது ஆகும். இது பயிர்களுக்கும் கால்நடைகளுக்கும் சேர்ந்த திட்டமாகும். ஹினிநீடி ஆனது திட்டம் சார்ந்த நடைமுறைகளில் கவனம் செலுத்தி பகுதி சார்ந்த வேளாண்முறையை ஊக்குவித்தல், வளங்களை மாற்றும் தொழில்நுட்பம், மண்வளம் மேலாண்மை, திறன்மிகு நீர் ஆதார மேலாண்மை ஆகியவற்றை திறம்பட செய்வதாகும்.
- NMSA ஆனது கீழ்க்காணும் 10 முக்கிய அம்சங்களில் செயல்படக் கூடியது. விதை மற்றும் நீர், பூச்சி, சத்துக்கள், வேளாண்முறை, கடன், காப்பீடு, சந்தை, தகவல் மற்றும் வாழ்வாதார மாற்றம் போன்றவைகளை தேர்ந்தெடுத்து அவற்றில் உள்ள குறைகளை களைய 4 முக்கிய பகுதியில் முக்கியத்துவம் செலுத்துதல் அதாவது ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாடு, தொழில் நுட்பம், உற்பத்தி மற்றும் நடைமுறை மற்றும் உள்கட்டமைப்பு மற்றும் திறன் வளர்ப்பு.
- இவை அனைத்தும் 12-வது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சீராக்கப்பட வேண்டும். நீடித்த வேளாண்மைக்கான தேசிய இயக்கம் NMSA உட்பட விவசாய அமைச்சரக திட்டங்களை அனைத்தும் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். 11-வது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் உள்ள திட்டங்களில் மத்திய மாநில அரசுகளில் திட்டத்தில் இதை இணைத்து விட வேண்டும்.

ராஷ்டிரிய க்ரிஷி விகாஸ் யோஜனா (Rashtriya Krishi Vikas Yojana (RKVY))

- வேளாண்மையின் மிகக் குறைந்த வளர்ச்சியை கணக்கில் கொண்டு தேசிய வளர்ச்சிக் குழு 2007-ம் ஆண்டு வேளாண்மை மற்றும் அதன் துணை துறைகளில் உள்ள பிரச்சனைகளை களைய ராஷ்டிரிய க்ரிஷி விகாஸ் யோஜனா - (RKVY) என்ற திட்டத்தை செயல்படுத்தியது. சராசரி வருடாந்திர வளர்ச்சியாக 4 சதவீதத்தை எட்ட வேண்டும் என்பது 11-வது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் நோக்கத்தை தேசிய வளர்ச்சி குழுவும் மீண்டும் ஊர்ஜிதப்படுத்தியுள்ளது.
- மேலும் மத்திய கூடுதல் உதவி திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு மாநில அரசுகள் தாங்களே தனது திட்டத்தினை நடைமுறைப் படுத்தவும் கொள்கை வகுத்துக் கொள்ளவும் வழிவகை செய்தது. இந்த மத்திய கூடுதல் உதவி திட்டத்தினை மத்திய வேளாண் அமைச்சகம் கண்காணிக்கும் இத்திட்டம் வேளாண் காலநிலை, இயற்கை வளம் மற்றும் தொழில் நுட்பம் ஆகியவற்றை கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளும்.
- மாநிலங்களிலுள்ள மழை குறைவு உள்ள பகுதியில் திட்டங்களை வகுத்து மாநிலங்களுக்கு உதவுவதற்காக தேசிய மழை குறைவு பகுதி ஆணையம் செயல்படுகிறது.

ஊரக கடன் மற்றும் கடன்சுமை

ஊரக கடன்சுமை என்பது கிராம மக்கள் குறிப்பிட்ட காலத்தில் வாங்கிய கடனை திருப்பிச் செலுத்த இயலாமல் கடனின் அளவு அதிகரித்துக் கொண்டே செல்லும் நிலையைக் குறிக்கும். இந்தியாவின் நிதி கட்டமைப்பு பலவீனமாக இருப்பதனால் உதவி தேவைப்படும் விவசாயிகள், நிலமற்ற விவசாயிகள் மற்றும் வேளாண் கூலி தொழிலாளர்களின் கடன்சுமை அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது. இதனால் குறைந்த வாழ்க்கைத் தரம், குறைந்த உற்பத்தித் திறன், தற்கொலைகள் போன்ற தீய விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றன.

வேளாண்மை செய்யவும், வேளாண்மை இல்லாத காலங்களில் குடும்ப செலவிற்காகவும், கருவிகள் வாங்குவதற்காகவும், குடும்பவிழா கொண்டாட்டங்கள், மதுபான நுகர்வு மற்றும் மருத்துவச் செலவு போன்ற காரணங்களுக்காகவும் வரம்பின்றி விவசாயிகள் கடன் பெறுகின்றனர். வருமானம் குறைவாக உள்ளதால் அவர்கள் பெற்ற கடன்களையும், வட்டியையும் திருப்பி செலுத்த இயலாத நிலையில் கிராம மக்கள் உள்ளனர்.

ஊரக கடன்சுமைகளின் இயல்புகள்

இந்தியாவில் ஏறக்குறைய 4 ல் 3 பகுதி ஊரக குடும்பங்கள் கடனில் மூழ்கி உள்ளனர். சிறு விவசாயிகளுக்கு கடன் சுமை அதிகம். விவசாய தொழிலாளர்கள் மற்ற தொழிலாளர்களைக் காட்டிலும் மிகுந்த கடனாளிகளாக உள்ளனர். பெரும்பாலான கடன்கள் குறுகிய கால கடன்கள் மற்றும் உற்பத்தி இயல்பற்றவை. அதிக வட்டிக்கு கடன் வாங்குபவர்களின் சதவிகிதமே அதிகமாக உள்ளது. பெரும்பான்மையான கிராம மக்கள் தனியார் நிறுவனங்களிடமிருந்தும், அதிக வட்டிக்கு பணம் கொடுப்பவர்களிடமிருந்தும் கடன் பெறுகிறார்கள்.

ஊரக கடன்களுக்கான காரணங்கள்

ஊரக கடன்களுக்கான காரணங்கள் பின்வருமாறு:

- விவசாயிகளின் ஏழ்மை நிலை:** வறுமை கொடும் சூழலானது நுகர்விற்காகவும், விவசாயத் தொழிலை மேற்கொள்வதற்காகவும் மற்றும் குடும்ப விழாக்களுக்காகவும் விவசாயிகளை கடன் பெறத் தூண்டுகிறது. ஏழ்மை நிலை, கடன் மற்றும் கடனுக்கான அதிக வட்டி முதலியன விவசாயிகளைக் கடன் கொடுப்பவர்களின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்திருக்கிறது.
- பருவமழை பொய்த்தல்:** அடிக்கடி பருவமழை பொய்த்துப் போவது விவசாயிகளுக்கு சாபமாக அமைகிறது. இயற்கை பொய்த்துப் போவதால் மிகவும் பாதிக்கப்படுகின்றனர். ஆதலால் வாங்கிய கடனை திருப்பிச் செலுத்த இயலாமல் அவதிப்படுகின்றனர். விவசாயம் எப்போது சிறக்கும், கடன்களை அடைக்கலாமென அவர்களால் கணிக்க முடியவில்லை.
- வழக்குகள்:** நிலங்கள் தொடர்பான வழக்குகள் நீதிமன்றத்தில் இருப்பதால் அதற்காக செலவிட அதிக கடன் பெறுகிறார்கள். அவர்களின் கல்வியறிவின்மையாலும் அறியாமையாலும்

வழக்குகள் நீண்டகாலமாக இழுத்தடிக்கப்பட்டு அவர்கள் சேமிப்பு மற்றும் சொத்துக்கள் அழிக்கப்படுகிறது.

- iv. வட்டிக்கு கடன் தருவோர் மற்றும் அதிக வட்டி வீதம்: உள்ளூரில் வட்டிக்கு கடன் கொடுப்பவர்கள் அதிக வட்டி வசூலித்தல் மற்றும் அசலுடன் வட்டியைச் சேர்த்து அதிகரித்துக் கொண்டே செல்வதால் விவசாயிகள் கடனிலேயே மூழ்கும் நிலை உள்ளது.

ஊரக கடன்களை தீர்ப்பதற்கு எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள்

ஊரக கடன்களைத் தீர்ப்பதற்கு பல்வேறு வழிமுறைகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவை: வட்டிக்கு கடன் கொடுப்பவர்களை ஒழுங்குபடுத்துதல், ஊரக வங்கிகளை மேம்படுத்துதல், வட்டார ஊரக வங்கிகள் (RRBs) தொடங்குதல், நுண்கடன்கள் வழங்குதல், சுயஉதவிக் குழுக்களை அமைத்தல் (SHGs), தொடக்க கூட்டுறவு வங்கிகள் மற்றும் நில வங்கிகள் தொடங்குதல், பயிர் கடன் வழங்குதல், முன்னோடி வாங்கித்திட்டங்கள், சிறிய அலகு முன்னேற்ற மற்றும் மறு நிதியளிப்பு முகவர் வங்கி (MUDRA) தொடங்குதல், துணை தொழில்களை உருவாக்குதல், விவசாயம் சாரா தொழில்களை உருவாக்குதல், திறன் மேம்பாடு பயிற்சிகள் அளித்தல். இருப்பினும் ஏழைகள் மற்றும் சுய உதவிக்குழுவினருக்கு வட்டி வீதங்கள் மற்றும் போக்குவரத்து செலவினங்கள் வசதிமிக்கவர்களுக்கு கிடைப்பதைக் காட்டிலும் அதிகமாக உள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக மகிழ்வந்துக்கான கடனைவிட கல்விகடன் வட்டி அதிகமாக உள்ளது.

விவசாய கடனுக்கான நபார்டு வங்கியின் பங்கு (NABARD AND ITS ROLE IN AGRICULTURAL CREDIT)

துவக்க காலத்திலிருந்தே மத்திய ரிசர்வ் வங்கி விவசாயக் கடன்கள் வழங்க தனித்துறையை ஏற்படுத்தியது. பின்னர் விவசாய மறுகடன் மேம்பாட்டு கழகம் என்ற துணை அமைப்பு இருந்த பொழுதிலும், இந்திய ரிசர்வ் வங்கி விவசாய முன்னேற்றக் கருத்தை விரிவு செய்து கிராமப்புற முன்னேற்றத்திற்காக கடன்களை விரிவுபடுத்தும் நோக்கில் கிராமப்புற முன்னேற்றத்திற்கான திட்டங்களை ஏற்படுத்தி நடைமுறைப்படுத்த விரிவான அடித்தளம் கொண்ட ஒரு அமைப்பு மத்திய ரிசர்வ் வங்கிக்குத் தேவைப்பட்டது. அதன் காரணமாக 1982-ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் விவசாயம் மற்றும் ஊரக மேம்பாட்டிற்கான தேசிய வங்கியினை (National Bank for Agriculture and Rural Development - NABARD) 1982-ம் ஆண்டு பாராளுமன்றத்தில் இயற்றப்பட்ட சட்டத்தின்படி தோற்றுவித்தது. சுருக்கமாக நபார்டு என்று அழைக்கப்படுகிறது. விவசாய மறுகடன் மேம்பாட்டு கழகத்தின் பணிகள் முழுமையும், வட்டார ஊரக வங்கிகளின் மறுகடன் பணிகளையும் தானே ஏற்று செய்து வருகிறது. அதன்பிறகு, அனைத்து விவசாயக் கடன்களுக்கான தலைமை அமைப்பாக நபார்டு வங்கி செயல்பட்டு வருகிறது. நபார்டின் மூலதனம் இந்திய ரிசர்வ் வங்கி மற்றும் இந்திய

அரசு ஆகியவை சரிபகுதியாக வழங்கியுள்ளது. நபார்டு வங்கி மேலாண்மையைப் பொறுத்தவரை, இந்திய அரசின் மைய இயக்குநர்குமுவிருந்து நபார்டு வங்கியின் இயக்குநர் குழுவுக்கு மூவரைப் பரிந்துரைத்துள்ளது. ரிசர்வ் வங்கியின் துணை ஆளுநர் நபார்டின் தலைவராக இருப்பார்.

நபார்டு வங்கியின் பணிகள்

ஏற்கனவே இந்திய ரிசர்வ் வங்கியும் அதன் துணை அமைப்புகளும், விவசாயம் மற்றும் ஊரக முன்னேற்றத்திற்காக எந்தெந்த பணிகளை ஆற்றிவந்ததோ அப்பணிகள் அனைத்தையும் நபார்டு வங்கி மேற்கொண்டு வருகிறது. பின்வருவன நபார்டு வங்கியின் குறிப்பிட்ட பணிகளாகும்:

- i. நபார்டு வங்கி ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சியை மேம்படுத்தும் வகையில் அனைத்து வகையான உற்பத்தி மற்றும் முதலீட்டுக்காக விவசாயம், சிறுதொழில்கள், குடிசை மற்றும் கிராமத் தொழில்கள், கைவினைத் தொழில்கள் மற்றும் இதர ஊரக தொழில் நடவடிக்கைகளுக்கான மறுகடனை வழங்குகிறது.
- ii. இது மாநில கூட்டுறவு வங்கிகள், வட்டார ஊரக வங்கிகள், நிலவள வங்கிகள் மற்றும் இந்திய ரிசர்வ் வங்கியால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட இதர நிதிநிறுவனங்கள் ஆகியவற்றிற்கு குறுகியகால, மத்தியகால மற்றும் நீண்டகால கடன்களை வழங்குகிறது.
- iii. கூட்டுறவு கடன் வழங்கும் சங்கங்களின் பங்கு முதலீட்டை வழங்கும்பொருட்டு மாநில அரசுகளுக்கு 20 ஆண்டு நீண்டகால கடன்களை நபார்டு வங்கி வழங்குகிறது.
- iv. மைய அரசினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட அல்லது விவசாயம் மற்றும் ஊரக வளர்ச்சிக்கான பங்கு மூலதனம் அல்லது கடன் பத்திரங்களை பெற்றிருக்கும் நிறுவனங்களுக்கு நீண்டகால கடனை அளிக்கிறது.
- v. மைய அரசு, மாநில அரசுகள், திட்டக்குழு (தற்பொழுது நிதி ஆயோக்) மற்றும் மைய, மாநில அரசுகளின் - சிறுதொழில்கள், குடிசை மற்றும் கிராமத் தொழில்கள், கைவினைத் தொழில்கள், இதர மிகச்சிறு தொழில்களுக்கு உதவும் நிறுவனங்களை ஒருங்கிணைத்து செயலாற்றும் நடவடிக்கைகளை நபார்டு வங்கி மேற்கொண்டுள்ளது.
- vi. நபார்டு வங்கி, வட்டார ஊரக வங்கிகள் மற்றும் துவக்க வேளாண்மை கூட்டுறவு சங்கங்களை தவிர்த்த அனைத்து கூட்டுறவு வங்கிகளையும் ஆய்வு செய்யும் பணியின் செய்கிறது.
- vii. வேளாண்மை மற்றும் ஊரக வளர்ச்சிக்கான ஆய்வுகளை மேம்படுத்தும் விதமாக ஆய்வு மற்றும் வளர்ச்சி நிதியினை பராமரிக்கிறது.

வட்டார ஊரக வங்கிகள் (Regional Rural Banks - RRBs)

ஊரக நிதி வழங்கும் நிறுவனங்களில் அடுத்த முக்கியமான வங்கியமைப்பு வட்டார ஊரக வங்கிகள் ஆகும். இது கிராமின் வங்கிகள் (Gramin Banks) என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. மறைந்த பிரதமர் திருமதி. இந்திராகாந்தி அவர்களின் 20-அம்ச பொருளாதார திட்டத்தின் ஒரு முக்கிய அம்சம் கிராமப்புறங்களில் வசிக்கும் விவசாயிகள் மற்றும் கைவினைஞர்களை தொடர் கடன்சுழலில் (indebtedness) இருந்து விடுவிப்பதாகும். அக்கால கட்டத்தில் அமல்படுத்தப்பட்ட புதிய பொருளாதார திட்டத்தினை தொடர்ந்து வட்டார ஊரக வங்கிகள் 1975-ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இவைகளுக்கான மூலதன 50% மைய அரசாலும் 15% மாநில அரசாலும் 35% நடத்துகின்ற வணிக வங்கிகளாலும் அளிக்கப்பட்டது.

இவ்வங்கிகளின் நோக்கம் விவசாயிகளுக்கு, குறிப்பாக சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகள் (small and marginal farmers) நிலமற்ற விவசாய தொழிலாளர்கள், கைவினைஞர்கள் மற்றும் சிறு தொழில் முனைவோர்களுக்கு கடன் வழங்குவதன் மூலம் ஊரக பகுதியில் விவசாயம், வர்த்தகம், தொழில் மற்றும் இதர உற்பத்தி நடவடிக்கைகளை மேம்படுத்துவது ஆகும்.

வட்டார ஊரக வங்கிகளுக்கான சலுகைகள்

ஆரம்பத்தில் பங்குமூலதனத்தை வழங்கிய வணிக வங்கிகள் அவைகளுக்கான மேலாண்மை மற்றும் நிதி தொடர்பான உதவிகளை மற்றும் குறைந்த அளவாக 8.5 சதவிகித வட்டியில் கடன்களையும் வழங்கி வந்தன. மேலும், வணிக வங்கிகள் தனது அலுவலர்களை அயற்பணியாளர்களாக வட்டார வங்கிகளுக்கு அனுப்புவது மற்றும் வட்டார ஊரக வங்கிப் பணியாளர்களுக்கு ஆகும் பயிற்சி செலவுகளை மேற்கொள்வது ஆகிய சலுகைகளை வழங்குகிறது. மத்திய ரிசர்வ் வங்கி வட்டார ஊரக வங்கிகளுக்கு கீழ்க்கண்ட சலுகைகள் வழங்கியுள்ளது.

அ) வட்டார ஊரக வங்கிகள் 3 சதவிகித ரொக்க இருப்பினையும், 25 சதவிகித சட்டபூர்வ நீர்மை இருப்பினை வைத்திருக்கவும் அனுமதிக்கப்படுகிறது.

ஆ) நபார்டு வங்கி மூலம் இவைகளுக்கு மறு கடன்களையும் வழங்கி வருகின்றன.

குறுநிதி (Micro Finance)

குறுநிதி என்பது குறுகடன்களைக் குறிக்கும். இந்த நிதிச்சேவையானது கடன்கள், சேமிப்புகள், தொழில் முனைவோர்க்கான காப்பீடு வசதிகள், பாரம்பரிய மூலதன ஆதாரம் இல்லாத சிறு தொழில் முனைவோர் ஆகியோர்க்கு வங்கி அல்லது முதலீட்டாளர் போல செயல்படுவதாகும். சிறுதொழில் புரிவோருக்கு தேவையான நிதியை வழங்கி அவர்களை தொழில் அல்லது வணிகத்தில் முதலீடு செய்ய வைப்பதே இதன் நோக்கமாகும்.

குறு நிதியானது குறுங்கடன் வழங்கும் நிறுவனங்கள் மூலம் வழங்கப்படுகிறது. இதில் சிறிய, இலாப நோக்கமில்லாத நிறுவனங்களிலிருந்து பெரிய வங்கிகள் வரை அடங்கும். அரசு சாராத நிறுவனங்கள் (NGOs) இவ்வகைக் கடன் வழங்குதில் முன்னோடியாக விளங்குகின்றன. இந்தியாவில்

இந்த குறுங்கடன் வழங்கும் முறைகள் கடந்த 20 வருடங்களாக அதிக வளர்ச்சியடைந்துள்ளன. இந்தியாவில் 2009 ஆம் ஆண்டில் குறு கடன் வழங்கும் நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை 150 ஆக இருந்தது.

உலக வர்த்தக நிறுவனத்தின் தோற்றம்

1994ல் உலக வர்த்தக நிறுவனம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அதற்கு முன் 1947-ல் 23 நாடுகள் சுங்கவரி மற்றும் வாணிபம் பற்றிய பொது ஒப்பந்தத்தை (GATT) உருவாக்கின. பின்னர் 1994-ல் 118 நாடுகள் இதில் கலந்து கொண்டன. சுங்கவரியை குறைப்பதும், காப்புக் கொள்கையை முறியடிப்பதும் இதன் நோக்கமாக இருந்தது. இருமுக ஒப்பந்தங்களை கைவிட்டு பன்முக ஒப்பந்தங்களை உருவாக்கத்திட்டம்தீட்டப்பட்டது. நாடுகளுக்கிடையே வேற்றுமைப்படுத்தாத வகையில் உலக வாணிபத்தை நடத்துவது பற்றி வலியுறுத்திக் கூறப்பட்டது. இந்தக் குறிகோள்களை அடைய 8 சுற்றுப் பேச்சு வார்த்தைகள் கையாளப்பட்டன. 1947-ல் ஜெனிவாவில் முதல் சுற்றும், எட்டவாது சுற்று 1986-94ம் ஆண்டுகளில் உருகுவேயிலும் நடைபெற்றன. உருகுவே சுற்று மிகவும் சிக்கலானது. இதில் காட்டின் நிர்வாக இயக்குநர் ஆர்தர் பங்கல் முயன்று ஒரு ஒப்பந்தத்தை உருவாக்கினார். அதற்று பங்கல் திருத்தங்கள் என்று பெயர். அது பலவற்றை உள்ளடக்கியது. இந்த திருத்தங்கள் வளர்ந்த நாடுகளுக்கு சாதகமாகவும், வளம் நாடுகளுக்கு பாதகமாகவும் அமைந்த. வளர்ந்த நாடுகளின் கட்டாயத்தின் பேரில் ஏப்ல் 15, 1994ல் வளரும் நாடுகள் இதனை ஒப்புக் கொண்டு கையெழுத்திட்டன.

இறுதிச் சட்டத்தில் கையெழுத்திட்டதன் விளைவாக உலக வர்த்தக நிறுவனம் (W.T.O) தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

பணிகள்

- பன்முக ஒப்பந்தங்களை நிறைவேற்றுவதல் மற்றும் நிர்வகித்தல்.
- பன்முக வாணிபத் தொடர்பில் நாடுகளுக்கிடையே ஒரு பேச்சுவார்த்தை அமைப்பாக விளங்குதல்.
- தகராறுகளைத் தீர்க்கும் வழிமுறைகளையும் விதிகளையும் உருவாக்குகிறது.
- வாணிபக் கொள்கை மறுபரிசீலனை அமைப்பை தோற்றுவிக்கிறது.
- உலக வர்த்தக நிறுவனம், பன்னாட்டுப் பணநிதி மற்றும் உலக வங்கி இவற்றுடன் ஒத்துழைக்கும்.

உலக வர்த்தக அமைப்பில் உருவான ஒப்பந்தங்கள்

- வேளாண்மை பற்றிய ஒப்பந்தம் : வேளாண்மை வணிகம் பற்றி நீண்டகால கொள்கையை உருவாக்க உலக வர்த்தக நிறுவனம் எண்ணியது. விவசாயப் பொருட்களின் மீதான சுங்கவரியை குறைப்பது பற்றி குறிப்பிடப்பட்டது. வளர்ந்த நாடுகள் 6 வருடத்தில்

விவசாயப் பொருட்கள் மீதான சுங்கவரியை குறைப்பது பற்றி குறிப்பிடப்பட்டது. வளர்ந்த நாடுகள் 6 வருடத்தில் விவசாயப் பொருட்கள் மீதான வரியை 36% குறைக்க வேண்டும் எனவும், வளர்ந்துவரும் நாடுகள் 10 ஆண்டுகளில் 24% குறைக்க வேண்டும் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டது.

- ii. ஆடை, நெசவுப் பொருள் தொடர்புடைய ஒப்பந்தம்: நெசவுப் பொருள், ஆடை தொடர்புடையவற்றில் 10 ஆண்டு கால அவகாசத்தில் இறக்குமதிப் பங்கீடை பிரித்து விடுவது பற்றி குறிப்பிடப்பட்டது. இதனால் இன்று பருத்து ஆடை, உடை முதலியவற்றில் பங்கீடு கைவிடப்பட்டது.
- iii. அங்காடி ஒழுங்கு பற்றி ஒப்பந்தம்: உறுப்பு நாடுகள் தொழில் மற்றும் விவசாயப் பொருட்களுக்கான சுங்கவரியை 37% குறைக்கும். அமெரிக்காவும், ஐரோப்பிய யூனியனும் பாதியாக வரியைக் குறைக்கும்.

டோஹா 2001

இது நவம்பரில் தொடங்கியது விவசாய மற்றும் உற்பத்தி சந்தைகளை மற்றும் உற்பத்தி சந்தைகள் வர்த்தக சேவைகள் (GATS) பேச்சு வார்த்தைகள் மற்றும் விரிவாக்கப்பட்ட அறிவுசார் சொத்துக் கட்டுப்பாடு (TRIPS) பேச்சுவார்த்தைகளை தொடங்கி வைத்தது.

கான்குன் 2003

கான்குன் அமைச்சரவை பல காரணங்களுக்காக வீழ்ச்சி அடைந்தது. முதலாவதாக சிங்கப்பூர் பிரச்சனைகள் பற்றிய வேறுபாடுகள் தீர்மானம் இயலாமல் தோன்றின. வர்த்தகத்தை பேசுவதைக் காட்டிலும் தங்கள் கோரிக்கைகளை மட்டுமே வலியுறுத்தினர். மூன்றாவதாக அனைத்து தலைப்புகளிலும் வளரும் மற்றும் வளர்ந்த நாடுகளுக்குயிடையேயான பரந்த வேறுபாடு தடையாக இருந்தது. நான்காவது நடைமுறை பற்றி சில விமர்சனங்கள் இருந்தன.

வளர்ந்து வரும் நாடுகளுக்கு இந்த வெற்றி தோல்வி போல் தோன்றியது. அவிவிருத்தி செய்யப்பட்ட நாடுகளில் பண்ணை உதவி மானியங்கள் ஒரு பெறும் முக்கிய புள்ளியாக மாறியது. G20 அதன் உருவாக்கம் முதல் G20 ஏற்ற இயக்கத்தை பெற்றிருக்கிறது. G20 பேச்சுவார்த்தைகள் மூலமாக பல வளர்ந்து வரும் உலக வர்த்தக அமைப்புகளில் முன்மொழிவுகள் மீது செல்வாக்கை கொண்டிருக்கின்றன.

ஷெனீவா 2004

சிங்கப்பூர் பிரச்சனை டோஹா நிகழ்ச்சி நிரலில் இருந்து நீக்கப்பட்டது. சிங்கப்பூர் பிரச்சனைகள் பேச்சுவார்த்தைகள் மீது சமரசம் செய்து வந்தது. ஜீலை மாத இறுதியில் டோஹா சுற்று பேச்சுவார்த்தைகளில் உடன்படிக்கை ஏற்பட்டது. இதில் விவசாயம், வேளாண்சந்தை அணுகல், சேவைகள் மற்றும் வர்த்தக வசதிகளை உள்ளடக்கி இணைப்புகளை ஏற்படுத்தியது. இந்த பேச்சுவார்த்தை நடவடிக்கைகளை ஏற்றுக் கொண்டனர்.

பாரிஸ் 2005

பாரிஸ் பேச்சுவார்த்தைகளில் பல சிக்கல்கள் இருந்தன. பிரான்ஸ் விவசாயிகளுக்கு மானிங்களை கிடைக்க நடவடிக்கைகளை எதிர்த்தது. அதே நேரத்தில் அமெரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா, கிரோசில் மற்றும் அரிசி தொடர்பான பிரச்சனைகள் பற்றி உடன்பாடு ஏற்படவில்லை.

ஹாங்காங் 2005

ஹாங்காங் மாநாட்டு மையம், இது ஆறாவது உலக வணிக அமைப்பின் மந்திரி மாநாட்டின் தளம் ஆகும். உலகின் பெரும்பான்மை அரசாங்கங்களை பிரதிநித்துவப்படுத்தும் வர்த்தக அமைச்சர்கள் 2013ஆம் ஆண்டுக்குள் விவசாய ஏற்றுமதிகள் மீதான மானியங்களை நீக்குவதற்கான ஒரு காலப்பிடுவை அமைந்துள்ளன. டிசம்பர் 2005இல் இந்த சுற்று பயணத்தை முடிக்க திட்டமிடப்பட்டது. ஆனால் ஜூன் 30, 2007 அன்று முடிவடைந்தது. 2006 ஜூலையில் ஜெனிவா பேச்சுவார்த்தைகளில் விவசாயம் மானியங்களை குறைப்பதற்கும் இறக்குமதி வரிகளை குறைப்பதற்கும் ஒரு உடன்பாட்டை எட்டமுடியவில்லை. 2007ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் டோகா வட்டாரத்தில் போட்ஸ்மார்கில் நடந்த பேச்சுவார்த்தை எந்த முடிவும் எட்டவில்லை. ஜெனிவா 2008இல் பேச்சுவார்த்தை மீண்டும் தொடங்கியது. ஒன்பது நாட்களுக்கு பிறகு பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தப்பட்டன.

நைரோபி, 2015 19 டிசம்பர் 2015 அன்று கென்ய மூலதனத்தில் WTO கூட்டம் நடைபெற்றது. அதில் வளரும் நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி மானியங்களை முடிவுக்கு கொண்டுவர வளர்ந்த நாடுகளுக்கு ஒரு உடன்படிக்கைக்கு வழிவகுத்தது. வளரும் நாடுகளில் வேளாண்மை மிக முக்கியமாக கருதப்பட்டது. 75 சதவிகித மக்கள் கிராமப்புறங்களில் வாழ்கின்றனர். தங்கள் வாழாதாரமே விவசாயம் தான் என்று எண்ணியுள்ளனர். வளர்ந்து வரும் நாடுகளில் உருகுவே ஒப்பந்தங்கள் செயல்படுத்துவதில் சிக்கல்கள் இருந்தது. ஏனெனில் தொழில்நுட்ப உதவி இல்லாததால் வளர்ந்த நாட்டில் உள்ள சந்தைகளில் தங்கள் ஜவுளி மற்றும் ஆடைகளுக்கான தேவையை உணராமல் இருந்தனர்.

நன்மைகள்

மிக்சிகன் பல்கலைக்கழகத்தில் ஓர் ஆய்வு டோஹா அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சி திட்டத்தின் விளைவாக விவசாயம், சேவைகள் மற்றும் உற்பத்திகளில் அனைத்து வர்த்தக தடைகள் 33% குறைக்கப்பட்டிருந்தால் 574.0 பில்லியன் டாலர் உலகளாவிய நலன் ஏற்பட்டதாக கண்டறிந்தார்.

இதனால் உலகளாவிய வருமானம் வருடத்திற்கு 3000 பில்லியன் டாலர்களும் வளரும் நாடுகளுக்கு 2500 பில்லியன் டாலர்களும் அதிகரிக்கும் என்று உலக வங்கி முன்னணி பொருளாதார நிபுணர் கிம் ஆண்டர்சன் தன் ஆய்வில் தெரிவித்தார். வர்த்தக சுற்று முடிவில் நிகர லாபத்தை விளைவிக்கும் என்று பல சிந்தனையாளர்கள் மற்றும் பொது அமைப்புகள் மதிப்பிடுகின்றனர். உள்ளூர் தொழில்களின் சரிவு குறிப்பாக வளரும் நாடுகளில் தொழில்களின் சரிவை தடுக்க மறுசீரமைப்பு மற்றும் சரிசெய்தல் செலவுகள் ஒரு உலகளாவிய அக்கரை ஆகும்.

வினாக்கள்

1. வேளாண்மையின் பங்கு மற்றும் முக்கியத்துவத்தை பற்றி விரிவாக எழுதுக.
2. பயிர்காப்பீடு பற்றி குறிப்பு வரைக.
3. உணவு பாதுகாப்பு என்றால் என்ன? உணவு தானியங்களில் கிடைத்தல் மற்றும் அணுகல் குறித்து எழுதுக.
4. இந்தியாவில் நிலச்சீர்திருத்தம் பற்றியும், நிலச்சட்டம் பற்றியும் விவரி.

